

## 4. Bibliographie der Schriften

### Testamentum Novum <griech.>

**Francke, August Hermann**

**Halle, 1710**

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

---

#### **Nutzungsbedingungen**

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

#### **Terms of use**

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ  
ἢ ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΣ ἘΠΙ-  
ΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

**Π**ΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυ-  
τρόπως πάλας ὁ Θεὸς λα-  
λήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς  
ᾠθεφῆταις, ἐκ' ἐσχάτων τῶν ἡ-  
μερῶν τῶντων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν  
ᾧ,

2 Ὁν ἔθηκε κληρονόμον  
πάντων, δι' ἧ καὶ τὰς αἰῶνας  
ἐποίησεν.

3 Ὃς ἂν ἀπαύρασμα τ'  
δόξης, καὶ χαρακτὴς τ' ὑποστά-  
σεως αὐτοῦ, φέρων τε ἐν παντί  
τὴν ῥῆμα καὶ τὴν διωκόμενός τε, δι'  
ἐαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησά-  
μενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκατίσεν ἐν δεξιᾷ τ' μεγαλω-  
σιμῆς ἐν ὑψηλοῖς.

4 Τοσούτω κρείττων ἡσού-  
μενος τῶν ἀγγέλων, ὅσα ἀγα-  
φορέσθον παρ' αὐτῆς κεκληρο-  
νόμηκεν ὄνομα.

**Ε**ΣΤΟΝΤΑΣ ὁ Θεὸς να ἐ-  
λάλησεν εἰς τὰς πατέρας,  
τ' παλαιὸν καιρὸν, εἰς πολλὰ  
μέρη καὶ μετὰ πολλὰς τρύπας,  
ἀξέμενος τῶν ᾠθεφῆτῶν, ὅς  
παῖς ὑπερβῆς τέταταις ἡμέραις  
μας ἐλάλησεν ἀξέμενος τὴν  
ἡμέραν.

2 Τὸν ὁποῖον ἔκαμε κλη-  
ρονόμον ὅλων τῶν ᾠθεφῆμά-  
των, ἀξέμενος τ' ὁποῖος ἔκαμε  
καὶ τὰς αἰῶνας.

3 Ὁ ὁποῖος ἄντας ἀπαύ-  
ρασμα τ' δόξης καὶ χαρακτὴς  
τ' ὑποστάσεώς τε, καὶ βασανί-  
τας τὰ πάντα μετὰ τὴν λίαν  
τ' διωκόμενός τε, καὶ κληρονομή-  
σας τῶν ἀμαρτιῶν μας, ἐκατίσεν ἐν  
δεξιᾷ τ' μεγαλωσιμῆς εἰς τὰς ὑψηλὰς  
τόπας.

4 Καί ἔστιν ὅσον μεγαλί-  
τερος ἀπὸ τῶν ἀγγέλων, ὅσα  
καὶ ἐξοχώτερον παρ' αὐτῆς  
ἐκληρονόμησεν ὄνομα.

§ Τίτι

§ Δια

5 Τίνι ἤρ' εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· τίός με εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσμαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;

6 Ὅταν ᾖ πάλιν ἐπιστράφη ἡ παρθενὸς τοῦτον εἰς τὴν οἰκὴν μὲν, λέγει· Καὶ παρκαμύσσω τὴν αὐτὴν πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τὰς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῷ πνύματα, καὶ τὰς λειτουργίας αὐτῷ πυρρὸς φλόγα·

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸ αἰῶνα· αἰῶν· ῥαβδὸς οὐρύτητος ἡ ῥαβδὸς τῆς βασιλείας σου.

9 Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρινε σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἑλασιν ἀγαλλιᾶσθαι παρὰ τὰς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ὄψιν, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ ὕψιστοι.

11 Αὐτοὶ δόξαδοῦνται, σὺ δὲ ἀβυσσοὶ καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον περιλαβήσονται.

12 Καὶ ὡς ἐκ τοῦ βόλου ἐλίξῃς αὐτὰς, ὡς ἀπαιρήσῃς·

5 Διαπὲρ εἰς ποῖον δόξῃ τὰς ἀγγέλους εἶπε καμίαν φορὰν· τίός με εἶσαι ἐγὼ σήμερον σε ἐγέννησα; καὶ πάλιν· ἐγὼ θέλω ᾤεσθαι πατέρα, καὶ αὐτὸς θέλει με εἶδέν ἑμέ.

6 Καὶ πάλιν, ὅταν ἐμπαρκαμύσω τὴν παρθενὸν τοῦτον εἰς τὴν οἰκὴν μὲν, λέγει· ὡς δὲ παρκαμύσσω ὅλοι οἱ ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ διὰ τὰς ἀγγέλους λέγει· ὅπως κἀκεῖνοι τὰς ἀγγέλους τε πνύματα, καὶ τὰς λειτουργίας τε φλόγα φαντασάμενος.

8 Ἀπὸ δὲ τῆς ἑξέως λέγει· ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἶναι αἰῶνι· ῥαβδὸς δὲ ἰσότητος εἶναι τὸ ῥαβδὸς τῆς βασιλείας σου.

9 Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο τὸν Θεόν σε ἔχρινεν ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἑλασιν ἀγαλλιᾶσθαι παρὰ πάντων δὲ τὰς μετόχους σου.

10 Καί· ἐγὼ δὲ τὴν γῆν κατ' ὄψιν, Κύριε, ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ ὕψιστοι εἰσιν ἔργα τῶν χειρῶν σου.

11 Αὐτοὶ θέλωσι χαλασθῆναι ἐκ τῶν ἱμάτων βέβαιον· καὶ ἐκείνοι ὅλοι ὡς τὸν βόλον ἐλίξῃς.

12 Καὶ ὡς τὸν βόλον ἀπαιρήσῃς, ἐλίξῃς τὰς τυλίξεις, καὶ θέλωσι

συ

με-

σύ ὃ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ ὅτι σε  
ὅτι ἐκλήψαι.

μεταβαλῇ· αὐτὴ εἰς εἰσαγωγὴν  
αὐτοῦ, καὶ οἱ χρεῖται σε δὲν θέ-  
λουσι λείψει.

13 Πρὸς τίνα ὃ τῶν ἀγγέ-  
λων ἐρχέσθαι· Κάθε ἐν δε-  
ξιῶν μου, ἕως ἂν τῶν ἐχθρῶν  
σε ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σε;

13 Καὶ εἰς ποῖον δὲ τῶν  
ἀγγέλων εἶπε καμίαν φωνήν·  
κάθε ἐν δεξιῶν μου, ἕως ὅπου  
νὰ ἐάλω τῶν ἐχθρῶν σου  
ὑποπόδιον εἰς τὰ ποδάρια  
σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λει-  
τεργικά πνύματα, εἰς Διόσκο-  
νίαν δόσεσθαι διὰ τῶν μέλ-  
λωντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

14 Δὲν εἶναι ἐκείνοι ὅλοι  
λειτεργικά πνύματα, ὅπου  
ἐκδοῦνται εἰς ὑπερσέαν, διὰ  
ἐκείνους ὅπου μέλλουσι νὰ κληρο-  
νομήσωσι σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ' Τῆς δὲ ἀριστοτέρας  
ἡμᾶς ἀποσχεῖν τοῖς ἀκα-  
θείσι, μὴ ποτε παραρῶνται.

ΔΙΑ' Τῆς πρὸς νὰ ἔχω-  
ναι τὸ νοῦν μας ἀριστό-  
τερον εἰς ἐκείνα ὅπου ἀκα-  
ταίρη, μήπως καὶ παραρῶνται  
ἐρήσονται.

2 Εἰ ἡ δὲ ἀγγέλων λα-  
λήσεις λόγῳ ἐγγύς βέβαιον,  
καὶ πᾶσι παράστασις καὶ πα-  
ρακοῇ ἐλάβεν ἑνδοκον μισοπο-  
δοσίαν.

2 Διατί ἐάν ὁ λόγος ὅπου  
ἐλαλήθη Διόμισος τῶν ἀγγέ-  
λων ἔγινε βέβαιον, καὶ καθε  
παραστάσις καὶ παρακοῇ ἐλα-  
βε δικαίαν πληρωμὴν.

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφυζόμεθα  
πληκτικῶς ἀμελήσαντες σω-  
τηρίας; ἡς δὲ λαβῶσι  
λαλεῖν διὰ τῆς Κυρίας, ὑπὸ τῶν  
ἀκαταίρη εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

3 Πῶς ἡμεῖς γλιτῶσι  
ἐμείς, ἐάν ἀμελήσωμεν τέτοιαις  
λογῆς μεγάλῃ σωτηρίαν; ἡ  
ὅποια ἀρχισυνὰ λαλήται Διό-  
μισος τῆς Κυρίας, καὶ ἀπὸ ἐκεί-  
νους ὅπου τὴν ἀκαταίρη ἐβεβαιώθη  
εἰς ἡμᾶς.

4 Συνεπιμαρτυροῦνται  
ὅτι σημεῖα τε καὶ τέρατα, καὶ  
ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνύ-  
μασι.

4 Ἐπὶ τὰς νὰ Συνεμαρτυ-  
ροῦνται ὁ Θεὸς μὲ σημεῖα καὶ με-  
τέρατα, καὶ μὲ πνύματα λογῶν  
δυνάμεις, καὶ μὲ τὰ μετέ-  
στατα.

ματῶ ἀγίῃ μελομοίῃς, καὶ τῶ αὐτῷ θείῳ.

σμάτι (τῶν χαρισμάτων) τοῦ ἀγίου Πνεύματος, καὶ τὴν θέλησίν τε.

5 Οὐδ' ἀγγέλοις ὑπέταξο τῶν οἰκουμενῶν τῶν μέλλουσιν, ὥς ἡς λαλῶμεν.

5 Διατὶ δὲν ὑπέβαλεν εἰς τὰς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμενῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐμεῖς λαλῶμεν.

6 Διαμαρτύροτο δὲ περὶ τῶν λέγων· Τί εἰσιν ἄνθρωποι, ὅτι μιμητοὶ αὐτοῦ ἢ ὡς ἄνθρωποι, ὅτι ἐπιτοκῆται αὐτόν;

6 Καὶ κάποιος ἐμαρτύρησεν εἰς κάποιον τόπον, λέγωντας· ἢ εἶναί ὁ ἄνθρωπος, διὰ τὸ ὅτι ἐνθυμῶμαι; ἢ ὁ ὡς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὸ ὅτι ἐπιμελήσας;

7 Ἠλατῶσας αὐτὸν βραχὺ περὶ ἀγγέλους· ὁδὴν καὶ πηλὴν ἐσφάνας αὐτὸν, κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

7 Τὸν ἐσμικρῶες εἰς ὀλίγον δὲν τὰς ἀγγέλους· καὶ ἐσφάνας αὐτὸν μετὰ ὁδὴν καὶ μετὰ πηλὴν, καὶ τὸ καταστήσας ἀπάναις εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν ᾧ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, εἰδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀντιπρόθεον Νεὺν ᾧ ἔπειτα ὁ αὐτὸς τὰ πάντα ὑποτάσσεται.

8 Ὅλα πᾶσι ὑπέταξας ἀποκάτω εἰς τοὺς ποδᾶς αὐτοῦ. Διατὶ ἐκεῖ ὅπου ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, εἰδὲν ἀφῆκεν κανόνα ὡς ἑαυτοῦ· ὅπου δὲν ὡς ὑποτάσσεται· καὶ τῶρα ἀκόμη εἰδὲν βλέπομεν γὰρ εἶναί εἰς αὐτὸν τὰ ὅλα ὑποτάσσεται.

9 Τὸν δὲ βραχὺ περὶ ἀγγέλους ἡλατῶμενοι βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τὸ θανάτου, καὶ πηλὴν ἐσφάνωμενοι ὅπως χάριν Θεοῦ ὑπερπαντός γούση· θανάτου.

9 Ἀλλὰ βλέπομεν ἐσφαναμένον μετὰ ὁδὴν καὶ πηλὴν, διὰ τὸ πάθος τὸ θανάτου, τὸ Ἰησοῦ, ὅπου ἐσμικρῶθη ὀλίγον ἵπποτος δὲν τὰς ἀγγέλους· διὰ τὸ γὰρ γούσῃ θάνατον, μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διὰ καθεύει.

10 Ἐπεπερὶ αὐτῷ δὲ ὁ τῶ

10 Διατὶ ἐπείπερ εἰς αὐτὸν, διὰ

τὰ πάντα καὶ δι' ἃ τὰ πάντα,  
πολλὰς ἡμέρας ὁδὸν ἀγαγόντες,  
τὸ δέχησθαι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν  
διὰ τῆς παρηγορίας τῆς ἐλπίδος.

διὰ τὸ ὅποιον εἶναι τὰ πάντα  
καὶ ἀγαθὰς τὸ ὅποιον εἶναι τὰ  
πάντα, τὰ τελειώσῃ ἀγαθὰς  
τῶν παρηγοριῶν ἐμείναι, ὅπως  
ἐμμελὲς φέρῃ πολλὰς ἡμέρας  
ὁδὸν, ἅντας δέχοντες τὴν σω-  
τηρίαν τῆς.

11 Ὁ, περὶ ἀγαθῶν καὶ οἱ  
ἀγαθίζοντες, ἐξ ἐνός πάντες.  
Διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἁγίου  
ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν,

11 Διὰ τὴν καὶ ὁ ἀγαθῶν, καὶ  
οἱ ἀγαθίζοντες, διὰ τοῦ αἵματος  
ὅλοι. διὰ τὴν ὅποιον αἵμα  
δὲν ἐντέλλεται τὰς ὀνομαζόν-  
τες ἀδελφούς,

12 Λέγων· Ἀπαγγεῖλον τὸ  
ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν  
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

12 Λέγοντας· Θέλω ἀναφί-  
ξει τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς ἀδελ-  
φούς μου, εἰς τὴν μέσῳ τῇ ἐκ-  
κλησίας θέλω σε ὑμνήσω.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσμαι  
πεποιθώς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν·  
Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι  
ἔδωκεν ὁ Θεός.

13 Καὶ πάλιν· ἐγὼ θέλω  
πιστεύει εἰς αὐτόν, καὶ πάλιν·  
ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ὅπως μὲ  
ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν καὶ τὰ παιδία κε-  
κοινώνηκε σαρκοῦ καὶ αἵματος,  
καὶ αὐτοὺς παρρησιασθῆναι μετέ-  
χουσιν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆς θανά-  
του καταργήσῃ τὸ τὸ κράτος  
ἔχοντες τὴν θανάτου, τέττις τὴν  
ἀβύσσον.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παι-  
διά ἐμετέχασιν σάρκα καὶ  
αἷμα, καὶ αὐτοὺς ὁμοίως  
ἔλαβε μετοχὴν τῶν αὐτῶν,  
διὰ τὴν χαλάρωσιν ἀγαθῶν τῶν  
θανάτου ἐμείναι, ὅπως ἔχει τὸ  
κράτος τῆς θανάτου, ἡρῶν τὴν  
ἀβύσσον.

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τέττις  
ὅσοι φόβον θανάτου διὰ παντός  
τῶν ζῶντων ἦσαν ἀδελφούς.

15 Καὶ διὰ τὴν ἐλευθερώσῃ  
ἐτέττις, ὅσοι ἦσαν ἀπὸ πάντων  
εἰς τὴν θανάτου εἰς ὅλην  
τὴν ζωὴν, διὰ τὸ φόβον τοῦ  
θανάτου.

16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων  
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ ἀπὸ ἐν-  
τός· Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται.

16 Διὰ τὸν δὲν πέρνει εἰς τοῦ  
λόγους τῶν ἀγγέλων, ἀλλὰ  
πέρνει εἰς τὸν λόγους τῶν ἀπὸ ἐν-  
τός· Ἀβραάμ.

17 Ὁ γὰρ

17 Διὰ

17 Ὅθεν ἠφειλε καὶ πάντες  
τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα  
ἐλεήμων γνῇ καὶ πιστὸς δόξης  
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ἰ-  
λάσκειν τὰς ἀμαρτίας τῶν λαῶν.

17 Διὰ τῆτο ἐλπίσται νὰ  
ὁμοιωθῇ εἰς ὅλα τὰς ἀδελ-  
φούς, διὰ τὴν ἐλεήμον καὶ  
πιστὸς δόξης τοῦ Θεοῦ,  
γινώσκοντες ὅτι πρέπει νὰ γίνω-  
νται σὺν αὐτῷ εἰς τὸ Θεόν, εἰς τὸ  
νὰ καὶ ἀφαιρῇ τὰς ἀμαρτίας  
τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ ἡ πέποιθεν αὐτὸς  
περὶ αὐτοῦ, διὸ καὶ τοῖς περὶ  
ζουμοῖς βοηθήσεται.

18 Διὰ τοῦτο εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ  
αὐτὸς ἔπαθε ὅταν ἐπὶ ἀρχῇ  
διώκεται νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους  
ὅπως πικρῶνται.

Κεφ. γ'. 3.

Ὅθεν, ἀδελφοί ἄγιοι, κλή-  
σεως ἐπερωτῆς μέτοχοι,  
κατανοήσατε τὸ δόξαν καὶ  
δόξης τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας ἡμῶν  
Χριστῷ Ἰησοῦ.

1Α' τῆτο, ἀδελφοί ἄγιοι,  
ὅπως ἐκκαλεσθῆκατε εἰς τὴν  
κοινωνίαν τοῦ καλεσμοῦ τοῦ ἐπα-  
ρανίας, τοῦ καὶ δόξης καὶ  
δόξης τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας μας,  
τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Πιστὴν ὄντα τὴν ποιήσαντι  
αὐτῷ, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῃ τῇ  
οἰκῇ αὐτοῦ.

2 Ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς  
εἰς ἐκεῖνον ὅπως τὸ ἔκαμε (δόξα-  
στον καὶ δόξης τοῦ Θεοῦ), καὶ  
καὶ ὁ Μωϋσῆς (ἐγένετο πιστὸς) εἰς  
ὅλον τὸ πᾶν.

3 Πλείονα ἢ δόξης ἔτῃ  
περὶ Μωϋσῆν ἡξίωται, καθ'  
ὅσον πλείονα ἡμῶν ἔχει τὸ οἶκος  
ὁ κατασκευάσας αὐτὸν.

3 Διὰ τὴν ἐξέτασιν τὴν ὅσον ἡ-  
ξιώθη περὶ Μωϋσῆος καὶ  
τοῦ Μωϋσῆος, ὅσον ἔχει  
περὶ Μωϋσῆος καὶ ὅσον τὸ  
πᾶν ἐκεῖνον ὅπου τὸ ἐκα-  
τασκεύασε.

4 Πᾶς ὁ οἶκος κατασκευά-  
σαι τὸ πᾶν καὶ τὸ πᾶν  
κατασκευάσας, Θεός.

4 Διὰ τὴν καὶ αὐτῇ γίνε-  
ται διὰ τὸ ἵνα καὶ ἐκεῖνον ὁ  
ὅπως ἔκαμε τὰ πάντα, εἶναι ὁ  
Θεός.

5 Καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν  
ὅλῃ τῇ οἰκῇ αὐτοῦ, ὡς περὶ  
αὐτοῦ.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶναι πι-  
στὸς εἰς ὅλον τὸ πᾶν,  
ὡς αὐτὸν.

εἰς μαρτύριον τῶν λαληησο-  
υμένων·

6 Χριστὸς ὃς, ὡς ἦν ἐπὶ τῷ  
οἴκῳ αὐτοῦ· οἰκὸς ἐσμεν ἡμεῖς,  
ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ  
καύχημα τῷ ἐλπίδῃ· μέχρι  
τέλους βεβαίαν κατὰ χυμῶν.

7 Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεύ-  
μα τὸ ἅγιον· Σήμερον ἐάν τ' Φω-  
νῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρώητε ὡς καρ-  
δίαις ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπι-  
κρασμῷ, καὶ τὴν ἡμέραν ὃ περ-  
ρισμὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ·

9 Οὐδ' ἐπείρασάν με οἱ πα-  
τέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ  
εἶδον τὰ ἔργα μου πειρασάμενοι·

10 Διὸ παρωχθήσομαι τῇ  
γλυκείᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ  
πληθαίνονται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ  
οὐκ ἐγνώσαν τὰς οὐδὲς μου.

11 Ὡς ἄμωσαι ἐν τῇ ὀργῇ  
μου· Εἰ ἐπισλεύσονται εἰς τὴν  
κατὰ πᾶσιν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μή-  
πως καὶ καμίαν φορὰν εἰς κα-  
νένα ἂπ' ἐσθὲς μὴ ἵνα καρ-  
δία πονηρὰ ἄπιστοι, εἰς τὸ  
ἀπὸ Θεοῦ ζῶντι·

ὡσάν δαδούτης, εἰς μαρτυρίαν  
οὐκίων ὅπως ἐμελλαν νὰ λαλη-  
θοῦσιν·

6 Ἀμή ὁ Χριστὸς ἵνα ὡσάν  
ἦν ἀπάνω εἰς τὸ ἐδικόν τε  
αὐτοῦ, καὶ ὅποις τὸ αὐτῷ ἐμε-  
θεῖ ἡμεῖς, ἐάν κρατῶμεν τὴν  
παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῷ  
ἐλπίδῃ· βεβαίον ἕως εἰς τὸ  
τέλος.

7 Διὰ τῆτο, καθὼς λέγει  
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σήμερον  
ἐάν τ' Φωνῆς τε ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρώετε ταῖς  
καρδίαις σας, καθὼς εἰς τὸ  
παραπικρασμὸν, εἰς τὴν ἡμέ-  
ραν ὃ περισμὸς εἰς τὴν ἐρη-  
μόν.

9 Ἐκεῖ ὅπως με ἐπείρασαν  
οἱ πατέρες σας, με ἐδοκίμασαν,  
καὶ εἶδαν τὰ ἔργα μου πειρασά-  
μενοι.

10 Διὰ τῆτο ἐσκηχάθηκα  
τὴν γλυκείαν ἐκείνην, καὶ εἶπα·  
αὐτοὶ πάντες πληθαίνονται εἰς τὴν  
καρδίαν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐγνώρι-  
σαν τοῖς σπράταις μου.

11 Εἰς τόσον ὅπως ἄμωσαι εἰς  
τὴν ὀργὴν μου, ὅτι εὐθέποτε θέ-  
λωσιν ἔμμεν εἰς τὴν κατὰ πᾶσιν  
μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μή-  
πως καὶ καμίαν φορὰν εἰς κα-  
νένα ἂπ' ἐσθὲς μὴ ἵνα καρ-  
δία πονηρὰ ἄπιστοι, εἰς τὸ  
νὰ ἀπειθήσῃ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ  
ζωῦντος·

13 Ἀλλὰ

13 Ἀλλὰ

13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἐ-  
αυτοὺς καθ' ἐκάστῃ ἡμέρᾳ, ἵ-  
να μὴ σκληρωθῇ ἡς ἐξ ὑμῶν  
ἀπάτη τῆ ἀμαρτίας.

13 Ἀλλὰ ἐκζητᾶτε ἕνα τὸ  
ἄλλον πᾶσαι ἡμέραι, ἕως οὗ  
καλεῖται το σῆμα, ὅτι νὰ  
μὴν σκληρωθῇ κανένας ἀπ'  
ἐσῶς μετὰ τὴν ἀπατίαν τῆ ἀμαρ-  
τίας.

14 Μέλχοι ἢ γέροντες ἔ-  
χειτε, ἐάν περ τὴν δέχνη τῆ  
ὑποστάσεως μέχρι τέλους βε-  
βαίαν καταχωρᾶτε.

14 Διὰ τὴν ἐλπίαν καὶ τὴν κοί-  
νανοίαν τῆς Χριστοῦ, ἐάν κρατῶ-  
μεν τὴν δέχνη τῆς ὑποστά-  
σεως βεβαίαν ἕως τὸ τέλος.

15 Ἐν τῷ λόγῳ Σήμερον  
ἐάν τῆς Φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ  
σκληρυνήτε τὰς καρδίας ὑμῶν,  
ὡς ἐν τῷ παραπικρισμῷ.

15 ἕως ὅτε λέγεται, σῆ-  
μερον ἐάν ἀκούσῃτε τὴν Φω-  
νὴν τοῦ, μὴν σκληρυνήτε τὰς  
καρδίας σας, ὡς ἐν τῷ παρα-  
πικρισμῷ.

16 Τινὲς ἦ ἀκούσαντες πα-  
ρεπίκραναν, ἀλλ' ὅς πάντες οἱ  
ἐξελθόντες ἐξ Αἴγυπτου διὰ  
Μωσέως.

16 Διὰ τὴν ἰνέαν ὅτε τὴν  
ἀκούσαν, ἐπαρκενέησαν τὸ Θε-  
ὸν εἰς ὄργην, ἀλλὰ ὅχι ὅλοι ἐ-  
κείνοι ὅτε ὁμήκων διὰ τὴν  
Αἴγυπτον διὰ μέσων τῶν Μωυ-  
σέως.

17 Τίσι ἢ παρενόχλησε το-  
σάκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἀ-  
μαρτήμασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσαν  
ἐν τῇ ἐρήμῳ;

17 Καὶ εἰς πόδας ἐβαρυκᾶ-  
σεν σαράντα χρόνους; ὅχι  
τόχα εἰς ἐκείνους ὅτε ἀμαρ-  
τησαν, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἐ-  
πέσαν εἰς τὴν ἐρήμον;

18 Τίσι ἢ ὤμοσε μὴ εἰσε-  
λούσασθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν  
αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

18 Καὶ πόδας ὤμοσεν ὅτι  
διὰ μέλλου νὰ ἐμβῶσιν εἰς  
τὴν κατάπαυσίν τε, παρὰ  
μοναχᾶ ἐκείνους ὅτε ἔγιναν  
ἀπειθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὗτοι  
ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπι-  
σίαν.

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι διὰ  
ἐδυνήθησαν νὰ ἐμβῶσι διὰ  
τὴν ἀπίσταν.

Κεφ. δ'. 4.

Φοβησώμεν οὐκ μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῆς, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερεῖναι.

2 Καὶ γὰρ ἐσμὲν ἀνηλεήσιμοι, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι, ὧς ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀποστολῆς, μὴ συγκεκραμένῳ τῇ πίστει τῆς ἀκρόασις.

3 Εἰσερχόμεθα ἥ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν ὧς ἄμους ἐν τῇ ἐργίᾳ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου καὶ τοῖς ἔργοις διὰ καταβολῆς κόσμου λυησέντων.

4 Εἶρηκε γὰρ περὶ τῆς ἐβδόμης ἡμέρας· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ διὰ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τέτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται πᾶς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ ἄλλοι.

Α' Σφοδρῶς οὖν λοιπὸν μήπως καὶ κατένας ἀπ' ἐστὸς ἀφίονται τὸ πείξιμον τ' εἰσέλθω εἰς τὴν κατάπαυσιν ταύτην, φανὴν γὰρ τελεθῇ αὐτῶν διὰ τὴν ἀρχήν.

2 Διὰ τὴν ἐπαγγελίαν ἀναγγελλομένην καὶ εἰς ἐμὰς, ὡς ἐν καὶ εἰς ἐμὰς, ἀλλὰ ὁ λόγος ὁ πᾶς ἀκούσας διὰ τὸς ὠφελήσιν ἐμὰς, μετὰ τὴν αὐτὴν ἐν καὶ συγκεκρασμένῳ μετὰ τὴν πίστιν, εἰς ἐμὰς, ὅπου τὸν ἤκουον.

3 Διὰ τὴν ἐμβαίνοντι εἰς τὴν κατάπαυσιν ὅσοι ἐπιστάμεθα, καθὼς εἶπεν· διὰ τὸ ἄμους εἰς τὴν ἐργίᾳ μου, ὅτι γὰρ μὴ ἐμὸς εἰς τὴν κατάπαυσιν μου. ἀν καλῶ καὶ ἐν ἔργῳ τ' κτίσας γὰρ ἐλήλυθον διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς κόσμου.

4 Διὰ τὸ Θεὸς εἶπε καὶ, διὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, ἡμετέρας· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην διὰ ὅλα ταῦτα ἐργα.

5 Καὶ εἰς τὴν ἡμέραν πάλιν εἶπεν· ἐάν ἐμὸς εἰς τὴν κατάπαυσιν μου.

6 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπολείπεται γὰρ ἐμὸς ἵνα εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ ἄλλοι.

ἀσέπτερον ἀναγγελιοθέντες ὅτι  
ἐπὶ ἡλθον δι' ἀπειθείαν·

7 Πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν,  
σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μὴ  
ἔσῃτον χρόνον· (καθὼς ἐρη)  
Σήμερον ἐάν τῃς Φωνῆς αὐτοῦ ἀ-  
κούσητε, μὴ σκληρυνήτε τὰς  
καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ ἢ αὐτὸς Ἰησοῦς κατέ-  
παυσεν, ὅτι ἀν' αὐτοῦ ἄλλης ἐλά-  
λει μὴ τὰντα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπειται σταβ-  
ραλισμός τῶ λαῶ ὧς Θεῷ·

10 Ὁ ἢ ἐπὶ ἡλθὼν εἰς τὴν  
κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς  
κατέπαυσεν διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ,  
ὡς περ διὰ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπυδασμένον οὐκ εἰσελ-  
θεῖν εἰς ἐκένυ τὴν κατάπαυ-  
σιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ ἡς ὑπο-  
δείματι πέση τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν ἢ ὁ λόγος ὧς Θεῷ,  
καὶ ἐνεργῆς, καὶ ἑ-  
μῶτερος ὑπὲρ πάντων μαχαι-  
ραν δίστομον, καὶ δίκνου-  
μῶτος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς  
καὶ πλούματός, ἀρεῶν τε  
καὶ μυελῶν, καὶ περιπλοκῶν ἐν-  
θεν.

ἐκείνοι ὅπῃ ἀναγγελιοθέντες  
ἀσεπτερά, δὲν ἐμβήκασι διὰ  
τὴν ἀπειθείαν·

7 Πάλιν ὀρίζει κάποιαν  
ἡμέραν, σήμερον, εἰς τὸ Δαβὶδ  
λέγωντας, ὑμεῖς δὲ τούτους  
χρόνους, καθὼς ἐλαλήθη· σή-  
μερον ἐάν τὴν Φωνὴν τοῦ ἀκού-  
σητε, μὴ σκληρυνήτε τὰς καρ-  
δίας σας.

8 Διὰ τὴν ἐάν ὁ Ἰησοῦς (Ἰδὲ  
Νοῦν) ἤθελε τὰς ἀναπαύσεως,  
δὲν ἤθελεν λαλῆσαι διὰ αὐτῶν ἡ-  
μέρας ὑμεῖς.

9 Λοιπὸν ἀπομύμει ἀκό-  
μι ἀνάπαυσις εἰς τὸ λαὸν ὧς  
Θεῷ.

10 Διὰ τὴν ἐκένυ ὅπῃ ἐμ-  
βήκεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς,  
καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν διὰ τοῦ  
ἔργου τῆς, καθὼς ὁ Θεός (κατέ-  
παυσεν) διὰ τοῦ ἰδίου τοῦ  
ἔργου.

11 Ἀς σπυδασμένον λοιπὸν  
να ἐμβῇ εἰς ἐκένυ τὴν  
κατάπαυσιν· μήπως καὶ πέση  
κατένας εἰς τὸ αὐτὸ παρὰ δέμας  
τῆς ἀπειθείας.

12 Διὰ τὸν ὁ λόγος ὧς Θεῷ  
εἶναι ζωντανός, καὶ ἐνεργῆς,  
καὶ κοπιώτερος ὡς οὐδὲν ὅτε-  
ρον διὰ καὶ λογῆς μαχαιρῆς  
δίστομον, καὶ πᾶσι ἕως τῶν με-  
ρισμῶν τῆς ψυχῆς καὶ πλού-  
ματός, καὶ τῶν ἀρεῶν καὶ  
τῶν μυελῶν, καὶ ἐξαιτίας τῶν  
ἐν-  
θεν.

θυμήσων καὶ ἐννοιῶν καρ-  
δίας.

ἐνθυμήσων καὶ τῶν ἐννοιῶν τῆς  
καρδίας.

13 Καὶ ὅσοι κτίσις ἀφά-  
νης ἐνώπιον αὐτοῦ πάντα ἡ γυ-  
μὰ καὶ τετραχληλισμένα ὅτις  
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς ὅτι ἡμῖν ὁ  
λόγος.

13 Καὶ δὲν εἶναι καμία κτί-  
σις ἀφανερώτη ὁμοιωσάτω  
ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμὰ καὶ ἀνοι-  
κῆς εἰς αὐτὸ μάλα ἐκείνους, εἰς τὸ  
ὅποσον ἔχομεν καὶ δώσωμεν λο-  
γισασμόν.

14 Ἐχοντες οὖν δόχμιον  
μέγαν, διεληλυθότες τὰς ἐρα-  
νίας, Ἰησοῦ τὸ ἡγόν Θεοῦ, κρα-  
τῶμεν τῆς ἐμολογίας.

14 Ἐχοντες λοιπὸν δόχμι-  
ον μέγαν, ἐπεὶ ἀπέθανον  
τὰς ἐρανίας, Ἰησοῦ τὸ ἡγόν  
τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τὴν ἐμο-  
λογίαν.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν δόχμιον  
μὴ διωάμενον συμπαῖσιν αὐτοῖς  
ἀδελφαῖς ἡμῶν, πεπειρασμέ-  
νοι ἡ γὰρ πάντα κατὰ ὁμοιοῦσιν,  
χωρεῖς ἀμαρτίας.

15 Διατὶ δὲν ἔχομεν δόχμι-  
ον ὅτις καὶ μὴ διώμεται καὶ  
συμπαῖσιν αὐτοῖς ἀδελφαῖς  
μας, ἀλλὰ (ἐχομεν) ὅτις ἐκείνοι ὁ-  
ποῖον ἐπειράσθη εἰς ὅλα ὁμοίως,  
χωρεῖς ἀμαρτίαν.

16 Προσπερχόμεθα οὖν καὶ  
παύρησας τὸ θρόνον τῆς χάρι-  
τος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ  
χάριν ὁρῶμεν εἰς εὐκαρῶν  
βοήθειαν.

16 Σημειώσωμεν λοιπὸν καὶ  
τὸν θρόνον τῆς χάρι-  
τος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ  
χάριν καὶ ὁρῶμεν εἰς εὐκαρῶν  
βοήθειαν εἰς καὶ ἐπιτά-  
ξιν.

Κεφ. 5. 5.

Πᾶς γὰρ δόχμιος ἐξ ἀνθρώ-  
πων λαμβανόμενος, ὑπὲρ  
ἀνθρώπων καθίσταται καὶ ὡς  
τὸ Θεόν, ἵνα προσφέρει δώρε-  
τα καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν.

Διατὶ καὶ δόχμιος ὅτις  
πέρεται διὰ τὰς ἀν-  
θρώπων, καταστήνεται (δό-  
χμιος) διὰ τὰς ἀνθρώπων  
εἰς τὴν προσφοράν ὅτις κάμνει  
χρεῖα καὶ γίνονται σημεῖα εἰς τὸ  
Θεόν, διὰ τὴν προσφοράν δώρε-  
τε καὶ θυσίας διὰ τὰς ἀμαρ-  
τίας.

2 Μετρίωπαρῆν διωάμα-  
ντο τοῖς ἀγνοῦσι καὶ πλανω-  
μένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς παρῆκα-  
ται ἀδένειαν·

3 Καὶ διὰ ταύτων ὀφείλει,  
καθὼς παρῆ τῷ λαῷ, ἔγω καὶ  
παρῆ ἐαυτῷ παρσφῆρην ὑπερά-  
μαρτων·

4 Καὶ ἐχ' ἐαυτῷ τις λαμ-  
βάνει τὴν πμην, ἀλλὰ ὁ καλέ-  
μεντο ὑπὸ τῷ Θεῷ, κατὰπερ καὶ  
ὁ Ἀαρών·

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐχ'  
ἐαυτὸν ἐδόξασε θῆνῃν καὶ δρ-  
χερεῖα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς  
αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σέ-  
μερον θῆνῃν καὶ σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·  
Συῖερεὺς εἰς τὸ αἶωνα καὶ τὴν  
παῖν Μελχισεδέκ·

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς  
σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱε-  
ρηίας καθὼς τὸ διωάμενον σώζειν  
αὐτὸν ἐκ θανάτου, καὶ κρωγῆς  
ἰσχυρῆς καὶ δακρύων παρσενέ-  
κας, καὶ εἰσακκοδὲς ἀπὸ τῆς  
εὐλαβείας·

8 Καίπερ ὡς ἦς, ἔμαθεν  
ἄφ' ὧν ἔπαρτε τὴν ὑπακοήν·

2 Διωάμεντο να συμπα-  
χη δικαίως με τῆς ἀγνο-  
οῦστας καὶ πλανωμένους· ἐπὶ-  
δή καὶ αὐτὸς εἶνα ἐδεδωμέντο  
ἀδένειαν·

3 Καὶ διὰ ἐταύτων χρεαστῆ,  
καθὼς διὰ τὸ λαόν, τέτοιαι  
λογῆς καὶ διὰ λόγους ἱού να  
παρσφῆρην θυσίαν διὰ ταῖς ὑ-  
μαρτίαις·

4 Καὶ κανέναις διὲν πέρνει  
τὴν ἡμῶν εἰς τὸ λόγους τε, ἀλλὰ  
ἐκείντο ὅπως καλεῖται ἀπὸ  
τῷ Θεῷ, τὴν πέρνει, ὡσαν καὶ  
ὁ Ἀαρών·

5 Τοις τωτῶν καὶ ὁ Χρι-  
στὸς διὲν ἐδόξασε τὸ λόγους τε να  
θῆνῃ δρχερεὺς, ἀλλὰ ἐκείντο  
(τὸ ἐδόξασειν) ὅπως εἶπει· ἦός  
μου εἶσιν ἐγὼ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἑ-  
θῆνῃσι·

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλον  
(Ψαλμὸν) λέγει· ἐγὼ εἶσιν ἱε-  
ρεὺς εἰς τὸ αἶωνα καὶ τὴν παῖν  
Μελχισεδέκ·

7 Ὁ ὁπίτο (Χριστὸς) εἰς  
ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς τε,  
ἔσοντας να παρσφῆρην δέχεται  
καὶ παρσκαλέσταις με κρω-  
γὴν διωατὴν καὶ δάκρυα εἰς  
ἐκείνον ὅπως ἐδωῖετον να τὸ γλι-  
τώσῃ ἀπὸ τῷ θανάτου, καὶ ἔσον-  
τας να ἀκκοδῇ ἀπὸ τῆς εὐλαβ-  
είας,

8 Ἄν καλῶ καὶ να ἔθῃν ἦός,  
ὅμως ἀπ' ἐκεῖνα ὅπως ἔπαρτε,  
ἔμαθε τὴν ὑπακοήν·

9 Καὶ R r 2

9 Καὶ

9 Καὶ τελειωθείς ἐγγύθε  
τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πάντι  
αὐτοῦ σωτηρίας αἰωνίης·

10 Προσπαρουμένοις ὑπὸ τοῦ  
Θεοῦ δόξαντες καὶ τὴν τάξιν  
Μεταχριστέκ·

11 Περί τοῦ πολλοῦ ἡμῖν ὁ λό-  
γος καὶ δυσερμηνεύτου λέγειν·  
ἐπὶ νεκροῖς γράνατε ταῖς  
ἀκοαῖς·

12 Καὶ ὁ οφείλωντες εἶναι  
διδάσκαλοι διὰ τὸ χροῖον,  
πάλιν χρεῖαν ἔχετε τῆς διδά-  
σκαι ὑμᾶς τινὰ ταῖς σοιχεῖα τῆς  
δόξης τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ καὶ  
γράνατε χρεῖαν ἔχοντες γά-  
λακτος καὶ στερῆς τροφῆς.

13 Πᾶς ὁ ἐμετέχων γά-  
λακτος ἀπειροῦ λόγους δικαιο-  
σύνης· (νήπιος γὰρ ἐστίν.)

14 Τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερὰ  
τροφῆς, τῶν διὰ τὴν ἐξὶν τὰ αἰ-  
σθητήρια γεγυμνασμένα ἔχον-  
των ὡς διακρίσιν καλῶς τε καὶ  
κακῶς.

9 Καὶ ὡς ἐτελειώθη, ἐμ-  
νεν εἰς ὅλους τὰς ὑπακούους  
αὐτοῦ σωτηρίας αἰωνίης·

10 Ἐσοντας νὰ νομασθῇ  
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δόξαντες καὶ τὴν  
τάξιν Μεταχριστέκ.

11 Διὰ τὸ ὅποιον ἔχομεν νὰ  
εἰπῶμεν πολλά λόγια, τὰ ὁ-  
ποῖα εἶναι δυσκολοδμήγη, ἐ-  
πιθὴ ἐμνήκατε ὁκνοῖ εἰς ταῖς  
ἀκοαῖς.

12 Διὰ τὴν ἐκεί ὅτι ἔπρεπε  
νὰ εἶδε διδάσκαλοι διὰ τὸ  
καιρὸν, χρειάζεσθε πάλιν νὰ  
οἶτε διδασκῇ τινὰς, ποῖα εἶναι  
ταῖς σοιχεῖα τῆς δόξης τῶν λό-  
γων τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶδε τίποτοι οὗ  
χρειάζεσθε γάλα, καὶ ὅχι στερῆς  
τροφῆς.

13 Διαπὶ καθεύας ὅταν μι-  
τέχη τὸ γάλα, εἶναι ἀπείρου  
ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης·  
ἀλλ' εἶναι νήπιος.

14 Καὶ ἡ στερὰ τροφῆς εἶναι  
τῶν τελείων, ὅτι ἔχουσι τὰ  
αἰσθητήρια ἀσκημένα διὰ τὴν  
ἐξὶν, εἰς τὸ νὰ ἀνακρίνουν τὸ  
καλὸν καὶ τὸ κακόν.

## Κεφ. 5. 6.

Δ' Ἰο ἀφίντες τὴν δόξαν τῶν  
Χριστῶν λόγων, ἐπὶ τὴν τε-  
λείτητα φερόμεθα· μὴ πάλιν  
θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετε-  
νοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πί-  
στεως ἐπὶ Θεόν·

Δ' Ἰα τῷ ἀφίνοντες τὸ λόγον  
τῆς δόξης τῶν Χριστῶν, αὐ-  
τοὺς φερόμεσθαι εἰς τὴν τελείτητα,  
μὴν βάλλομεν πάλιν θε-  
μέλιον μετανοίας ἀπὸ τῶν  
νεκρῶν ἔργων, καὶ τῆς πίστεως  
εἰς τὸν Θεόν·

2 Βαπτισμῶν διδασκῆς, ἐπι-  
θέσεως τε χειρῶν, ἀναστάσεως  
τε νεκρῶν, καὶ κρίματι αἰ-  
ώνιᾳ.

3 Καὶ τῷ ποιήσαντι, ἐάν-  
τις ἐπιστρέψῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδιώγων ἢ τὸς ἀπαῖ-  
στωμένους, γυναικῶν τε  
καὶ δαρεῶν τῆς ἐκείνης, καὶ  
μετόχως γυναικῶν πλάσματος  
ἀνθρώπου.

5 Καὶ καλὸν γυναικῶν  
Θεῶν ἢ ἡμῶν, διωκόμεναι τε μί-  
λονται αἰώνως.

6 Καὶ παραπεσύντας, πύ-  
λιν ἀνακαίνισεν εἰς μετάνοιαν,  
ἀνακαίνισεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἦν  
Θεῶν καὶ παραδειγματίζον-  
τας.

7 Ἦν ἢ πῶς τὸ ἐπ' αὐ-  
τῆς ποταμὸν ἐρχόμενον ὑετὸν,  
καὶ ἔκτεσσε βοτάνην ὅλην  
ἐκείνην δι' ἧς καὶ γεωργεῖται,  
μεταλαμβάνει ὄσπρια ἀπὸ  
Θεῶν.

8 Ἐκφέρειται ὁ ἀκάνθας καὶ  
τρίβους, ἀδόκιμοι καὶ κα-  
τάρται ἔργα, ἧς τὸ τέλος εἰς  
καύσιν.

9 Πεπείσμετοι ὁ πεινῶν καὶ  
ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ  
ἐχόν-  
τα.

2 Καὶ τῆς διδασκῆς τῶν βα-  
πτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν  
χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν  
νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς  
αἰωνίας.

3 Καὶ τῷ ἡλίκῳ τὸ κά-  
μι, ἀν' ἡμᾶς τὸ συγχαρῆσθαι ὁ  
Θεός.

4 Διὰ τὸ ἀδιώγων εἶναι  
ἐκείνοι ὅπως ἐφωτίσθησαν μίαν  
φορὰν, καὶ ἐγενήθησαν τῆς ἐκ-  
είνης δαρεῶς, καὶ ἔργων μέτο-  
χοι ὅτι ἄνθρωποι Πνεύματος.

5 Καὶ ἐγενήθησαν τὸ καλὸν  
λόγον ὅτι Θεῶν, καὶ ταῖς διωκόμεναις  
ἐμύλονται αἰώνως.

6 Ἐάν παραπέσῃ, καὶ  
ἀνακαίνισεν ὅτι λόγος τῆς  
παλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνα-  
καίνισεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἦν  
Θεῶν, καὶ παραδειγματίζον-  
τες τὸν.

7 Διὰ τὸ ἦν ὅτι πῶς τὴν  
βοτάνην ὅτι ἔρχεται ποταμὸν  
εἰς αὐτὸν, καὶ γυναικῶν καὶ  
ἐπιτήδεα ἀπὸ τῆς  
ὁποίας καὶ γεωργεῖται, πέρνει  
ὄσπρια ἀπὸ τῶν Θεῶν.

8 Ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἢ ὅτι φυ-  
τάνει ἀκάνθας καὶ τρίβους,  
εἶναι ἀδόκιμοι καὶ κατάρται  
τὸν κατάρται, καὶ τὸ τέλος  
τῆς εἶναι τὸ κατάρται.

9 Ἀλλὰ διὰ λόγους σας,  
ἀγαπητοὶ, ἐλπίζοντες καὶ πει-  
σώμενοι τὰ καλλίτερα, καὶ  
ἐκεί-  
να.

ἐχούμεν σωτηρίαν, εἰ καὶ ἔτι  
λαλῶμεν.

10 Οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ Θεός,  
ἐπιλαθῆναι τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ  
τὸ κόπον τὴν ἀγάπης ἧς ἐνδείξα-  
σθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπακο-  
νήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ ἀγα-  
πονῶντες.

11 Ἐπιθυμεῖτε ὅτι ἕκαστον  
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι  
αὐτῷ πρὸς τὴν πληροφορίαν  
τῆς ἐλπίδος ἅμα τέλος.

12 Ἵνα μὴ ἡμετέροι γνήσοι,  
μιμηταὶ ὅτι ἀγαπίστεως καὶ  
μακροθυμίας κληρονομήντων  
τοῦ ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ ἡμετέροι ἐπαγγελ-  
σάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ'  
ἐδένος εἶχε μέζοντος ὁμοίαν,  
ἡμοσεν κατ' ἐαυτοῦ,

14 Λέγων· Ἡμεῖς δούλων  
δουλοῦναι σε, καὶ πληθύνειν  
πληθυνῶν σε.

15 Καὶ ἔτι μακροθυμήσας  
ἐπέτυχεν ἐπαγγελίας.

16 Ἀνθρώποι μὲν γὰρ καὶ ἡμεῖς  
μεῖζοντος ὁμνῶμεν, καὶ πίστις  
αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βε-  
βαίωσιν ὅραται.

17 Ἐν ᾧ παλαιότερον βεβλό-  
μενος ὁ Θεός ἐπιδείξαι τοῖς  
κλη-

εῖναι ὅπως ἐγγίξουσιν εἰς τὴν  
σωτηρίαν, ἃν καλῶς καὶ ἔτι  
λαλῶμεν.

10 Διὰ τὴν δὲ εἶναι ὁ Θεός  
ἀδικεῖν τὰ ἀληθομνησθῆναι τὸ ἐρ-  
γῶντας καὶ τὸ κόπον τὴν ἀγάπης,  
τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνο-  
μά του, ἔσοντας καὶ ὑπερητή-  
σετε καὶ καὶ ὑπερητάτω τῶν  
ἀγίων.

11 Καὶ ἐπιθυμεῖτε καθένας  
αὐτῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἀδείκνυσθαι  
τῷ αὐτῷ πρὸς τὸ τέλος εἰς  
τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος.

12 Διὰ τὴν μὴ ἡμετέροι ὁμι-  
λεῖν, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων  
ὅπως κληρονομήσονται τὴν ἐπαγγελίαν  
ἀγαπῶντες καὶ μακρο-  
θυμίας.

13 Διὰ τὸ ὁ Θεός τὰ ζῶντας  
εἰς τὴν ἡμετέροι, (ἐπεὶ δὲ  
εἶχε καὶ ὁμοίαν εἰς κανένα με-  
γαλότερον) ἡμοσεν εἰς τὸ λό-  
γον.

14 Λέγωντας· καὶ ἀληθινῶς  
ἐγὼ δούλων θέλω σε δουλοῦναι,  
καὶ πληθύνειν θέλω σε πληθυνῶν.

15 Καὶ ἔτι μακροθυμήσας  
καὶ ἐπὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἐπέτυχεν  
τὴν ἐπαγγελίαν.

16 Διὰ τὸ οἱ ἄνθρωποι ὁμῶ-  
ντας εἰς τὴν μεγαλότερον, καὶ ὁ  
ἄρα εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος  
καθελογῆς ἀντιλογίας εἰς βε-  
βαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὅποιον πρῶτον ὁ  
Θεός θέλωντας καὶ δεῖξαι περισ-  
στέ.

κληρονόμοις τῆ ἐπαγγελίας τὸ ἀ-  
μετάφωτον τῆ βελῆς αὐτῆς, ἐμε-  
σίτουντες ὅρκῳ.

σῦντοι εἰς τὰς κληρονόμους τῆ  
ἐπαγγελίας τὸ ἀμετασφάλουτον  
τῆ βελῆς τῆς, ἐμεσίτουντες μὲ  
ὅρκου.

18 Ἵνα διὰ δύο πειρασμά-  
των ἀμεταφώτων, ἐν οἷς ἀδυνα-  
τον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυροὶ  
παρακλησιν ἔχωμεν οἱ κατα-  
φυγόντες κρατῆσθαι τῆς σωκε-  
μένης ἐλπίδος.

18 Ἵνα διὰ μέσων δύο πει-  
ρασμάτων ἀμεταφώτων, εἰς τὰ  
ὅποια ἔστιν ἀδυνατῆς γὰρ ψεύ-  
σθαι ὁ Θεός, γὰρ ἔχωμεν βεβαί-  
αν παρακλήσιν ἐμῆς ὅπως ἐκα-  
ταφύγωμεν εἰς αὐτὴν, γὰρ κρα-  
τῆμεν τὴν ἐλπίδα ὅπως σω-  
κίται.

19 Ἦν ὡς ἀγκυραν ἔχωμεν  
τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βε-  
βαίαν, καὶ ἐσπερομένην εἰς τὸ  
ἰσχυρότερον τῆς κατεπέσματος.

19 Τὴν ὅποιαν ἐλπίδα ἔχο-  
μεν ὡσάν ἀγκυραν ἀσάλευτον  
καὶ βεβαίαν τῆ ψυχῆς, καὶ ὅπως  
ἐμβαίνει εἰς τὴν πυρραμίσαν  
μεραίαν τῆ βηματοῦ.

20 Ὅπως πείρασμοι ὑπὲρ  
ἡμῶν ἐπέσθεν Ἰησοῦς, καὶ τὴν  
ἑξῆς Μελαχσδεκ δέχμενος γε-  
νόμηνος εἰς τὸ αἰῶνα.

20 Ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἐμ-  
βῆκε πείρασμοι διὰ λόγου  
μας, ἔσοντας γὰρ ἦσαν δέχμε-  
νός εἰς τὸ αἰῶνα καὶ τὴν ἑξῆς  
τῆ Μελαχσδεκ. Ξ

Κεφ. ζ'. 7.

Οὗτος ὁ Μελαχσδεκ,  
βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς  
τῆς θεῆς ὑψίστης, ὁ σωωτὴς  
Ἀβραάμ ὑποσέφοντι δὴ τῆς  
κοπῆς τῆ βασιλείας, καὶ δύλο-  
γήσας αὐτόν.

Διαβὶ ἐστὶν ὁ Μελαχσδεκ  
ἦτον βασιλεὺς τῆς Σαλήμ,  
ἱερεὺς τῆς θεῆς τῆς ὑψίστης, ὅπως  
ἐσωσάμενος τὸν Ἀβραάμ,  
ὅταν ἐγένετο δὴ τὴν κοπὴν τῆ  
βασιλείας, καὶ τὸ δούλοῦσε.

2 Ὡς καὶ δεκάτην δὴ πέν-  
των ἐμέρισε τῷ Ἀβραάμ· ὡς ὅταν  
ἰδὼν ἐμνημόμενος βασιλεὺς δι-  
καιουσῶν, ἔπειτα ὁ καὶ βασι-  
λεὺς Σαλήμ· ὁ ἐστὶ βασιλεὺς  
εἰρήνης.

2 Εἰς τὸ ὅποιον Μελαχσδεκ  
ὁ Ἀβραάμ ἐμοίρασε δεκάτην  
δὴ ὅλα· καὶ ὡς ὅταν ἐμνημό-  
στα βασιλεὺς δικαιουσῶν, καὶ  
ἀπέκτε βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ  
ὅποιον γένηται γὰρ ἐπὶ βασιλεὺς  
τῆς εἰρήνης.

3 Ἀπα-

R 4

3 Χωρεῖς

3 Ἀπάτορ, ἀμήτωρ, ἀ-  
βραάμ· μήτε δ' ἄρχὴν  
ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλ· ἔ-  
χον· ἀφωμοιωμένη· ἢ τῷ ἡ-  
β' Θεῷ, μένει ἱερεὺς εἰς τ' διηνε-  
κίς.

4 Θεωρεῖτε ὃ πηλίκος ἔβας,  
ὡς καὶ δεκάτῳ Ἀβραάμ ἔδωκεν  
ἐν τ' ἀκροδινίῳ ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐν τ' ἡὼν Λευὶ  
τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες,  
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔχουσιν δώδεκα τῶν  
λαόν· τ' ἡ νόμον, τῆς  
ἀδελφῆς αὐτῶν, καὶ ὡς ἐξελη-  
λυγότες ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβρα-  
άμ.

6 Ὁ δ' ἐν τ' ἡμέρᾳ ἔχοντα  
ἐξ αὐτῶν, δεδεδωκέναι τ' Ἀβ-  
ραάμ, καὶ τ' ἔχοντα ἔως ἐ-  
πιπληρίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς ὃ πάσης ἀνπλογί-  
ας, τ' ἔλαττον ὑπὸ τ' κρείττο-  
ν· εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὡς μὲν δεκάτῳ δόπο-  
νθήσκοντες ἄνθρωποι λαμβά-  
νουν· ἐκεῖ δ' μαρτυρεῖται  
ὅτι ζῇ.

9 Καὶ (ὡς ἐπ' αὐτῶν εἰπέν)  
Διὰ τ' Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκά-  
ταις λαμβάτων δεδεδωκέναι.

10 Ἐν τ' ἐν τῇ ὁσφύϊ τ' πα-  
τρὸς

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς  
μήτέρα, χωρὶς ἀβραάμ  
μηδὲ ἄρχὴν ἡμερῶν, μηδὲ π-  
λ· ζωῆς ἔχοντας, ἀλλὰ φαι-  
νόμην· παρρησιασθέντες μετ' ἡ-  
β' Θεῷ, μένει ἱερεὺς παντοφύ-  
α.

4 Καὶ συχάζεσθε πόσῳ  
μεγάλῳ ἦτον ἔτῳ, εἰς τ'  
ὅποιον καὶ ὁ Ἀβραάμ ὁ πατρι-  
άρχης ἔδωκε δεκάτην δὲ τὰ  
κυσσεύματα.

5 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ τὰς ἡμέ-  
ρας τοῦ Λαυὶ, ὅτε πέρασι τὴν ἱερα-  
τείαν, ἔχουσι παρακλησίαν τὰ  
δώδεκα ἔτη τὸ λαόν· καὶ τ' ἡ νό-  
μον, ἦγον τὰς ἀδελφὰς τῆς,  
οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ ἀν καλὰ τὰ  
εὐγένηται δὲ τὴν μέσῳ τ'  
Ἀβραάμ.

6 Ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὅτε δὲ  
ἐργασιογενῆται ἀπ' αὐτῆς, ἐδε-  
κάτισε τ' Ἀβραάμ, καὶ εὐλό-  
γησεν ἐκείνον ὅτε εἶχε τὰ τα-  
ξίματα.

7 Καὶ ἔξω δὲ πᾶσι λογί-  
σται, τ' μικρότεροι εὐ-  
λογεῖται δὲ τ' μεγαλότεροι.

8 Καὶ ἔδωκε οἱ ἄνθρωποι  
διδόνησκοντες πέρασι δεκατί-  
αις, ἀλλὰ ἐκεῖ (λαμβάνει)  
ἐκείνῳ, ὅτε μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.

9 Καὶ διὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν εἰπέν,  
καὶ ὁ Λαυὶ ὅτε πέρασι ταῖς δεκα-  
ταῖς, αὐτὸς ἐδεκάτισε εἰς τὸ  
παρρησιασθέν τ' Ἀβραάμ.

10 Διὰ τὸ ἀκομί εἰς τὴν μέ-  
σῳ

πρὸς ἡν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ  
Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν ἔν τελεώσῃς διὰ τῆς  
Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἡν (ὁ λα-  
ὸς ἦν ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο) ὡς  
ἐπ' ἡρεῖα, καὶ τὴν ἑξῆς Μελχι-  
σεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερεῖα, καὶ  
ἐκ τῆς τῆς τάξεως Ἀαρὼν λέγε-  
σθαι;

12 Μεταπληρούμενος τῆς ἱε-  
ρωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμος  
μετάθεσις γίνεσθαι.

13 Ἐφ' ὃν καὶ λέγει ταῦτα,  
φυλῆς ἐτέρας μετέχοντες, ἀφ'  
ἧς οὐδεὶς πρὸς ἐσχάτην τῆς ἱουδαίας  
ἐλπί.

14 Προόδηλον ὅτι ἐξ ἑξῆς  
δα ἀνατεταλκεν ὁ Κύριος ἡ-  
μῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν πρὸς ἱε-  
ρωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περὶ τοῦτον ἐπ' κα-  
τάδηλον ἐστίν, εἰ καὶ τὴν ὁμοί-  
τητα Μελχισεδέκ ἀνίστασθαι ἱερεὺς  
ἐπεσθαι,

16 Ὃς ἐκ τῆς νόμον ἐντελεῖς  
σχετικῆς γέννησεν, ἀλλὰ καὶ δύ-  
ναμιν ζωῆς ἀκαταλύτης.

17 Μαγευρεῖ γὰρ· Ὅτι σὺ  
ἱερεὺς εἰς τὸ αἰῶνα καὶ τὴν τά-  
ξιν Μελχισεδέκ.

¶ 18 Ἀφ' ὧν μὲν καὶ γίνεσθαι  
περ-

σὺ τῷ πατρὶ ἦτον, ὅταν τῷ  
σωματικῶς ὁ Μελχισεδέκ.

11 Ἐάν λοιπὸν ἡ τελεώσις  
ἦτον διὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς  
Λευιτικῆς (διὰ τὴν ὁ λαὸς νενο-  
μοθέτηται εἰς αὐτήν) τὴν ἡρεῖα  
ἔκαμε πλέον, καὶ σηκώθη ἄλ-  
λῃ ἱερεὺς καὶ τὴν τάξιν τῆς  
Μελχισεδέκ, ὅχι καὶ λέγεσθαι  
καὶ τὴν τάξιν τῆς Ἀαρὼν;

12 Διαπὸ οὗτων μεταπίπτει  
ἡ ἱερωσύνη, ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι  
καὶ μετάθεσις τῶν νόμων.

13 Διατὶ οὕτως διὰ τὸν  
ὅποιον ἐλαλήθηκα ἐτέτα, κα-  
τάγει δὲ ἄλλῃ φυλῇ, διὰ  
τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς κανέως ἐσημα-  
σεν εἰς τὴν ἱουδαίαν.

14 Διαπὸ φανερόν ἐστιν ὅτι  
διὰ τὴν ἡμετέραν τῆς ἱερωσύνης  
καταλκεν ὁ Κύριός μας, εἰς τὴν  
ὁποίαν φυλῇ ὁ Μωσῆς δὲν  
εἶπε πίπτει πρὸς ἱερωσύνης.

15 Καὶ τῆς ἀκόμει περὶ τοῦτον  
ἐστὶν φανερόν, ἐπεὶ δὲ ση-  
κάνεσθαι ἄλλῃ ἱερεὺς, καὶ τὴν  
ὁμοιοτητα τῆς Μελχισεδέκ.

16 Ὃ ἐποίησεν δὲν ἔχον καὶ  
τὸν νόμον τῆς ἐντελεῖς τῆς σχετικῆς,  
ἀλλὰ καὶ δύναμιν ζωῆς ἀδια-  
φθέρους.

17 Διαπὸ ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ  
λέγωντας· εἰς αἰῶνα ἱερεὺς εἰς  
τὸ αἰῶνα καὶ τὴν τάξιν τῆς Με-  
λχισεδέκ.

18 Διαπὸ ἡ περὶ τὴν οὐρανὴν  
καὶ

R r

παύ-

παραγέσης ἐν πλῆσι, διὰ τὸ πᾶσι<sup>1)</sup> διὰ τὴν ἀδελφάν της καὶ αὐτῆς ἀδελφεὶς καὶ ἀνωφελεῖς· τὴν ἀνωφελειαν.

19 Οὐδὲν γὰρ ἐπέλειψεν ὁ νόμος<sup>2)</sup>, ἐπεσευαγγελή<sup>3)</sup> κρείττονος ἐλπιδέ<sup>4)</sup>, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον ἐ χωρὶς ὀρκωμοσίας<sup>5)</sup>

21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γενηότες<sup>6)</sup> ὁ γὰρ, καὶ ὀρκωμοσίας, διὰ τὸ λέγοντ<sup>7)</sup> πρὸς αὐτὸν· "Ωμοσε Κύριε<sup>8)</sup>, καὶ ἐ μετεμεληήσα<sup>9)</sup>· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸ αἰῶνα καὶ τὴν ἄξιν Μελεχσεδέκ<sup>10)</sup>·

22 Καὶ τοῦτον κρείττονος διὰ τῆς γενεῆς ἐχόντ<sup>11)</sup> Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονες εἰσι γενηότες ἱερεῖς, διὰ τὸ γενναῖον κωλύουσιν παραμύσειν<sup>12)</sup>.

24 Ὁ γὰρ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸ αἰῶνα, ἀπαργάζατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην<sup>13)</sup>.

25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς διὰ τὴν τῆς πνευματικῆς δι' αὐτῶν Θεῶν, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοῦτ<sup>14)</sup> γὰρ ἡμῖν ἐπεσπεν δὲ χειρὲς, ὅστις, ἀκακός, ἀμίαντος, κεχωρισμένος διὰ τὸ ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος<sup>15)</sup> τῶν ἁγίων γένος<sup>16)</sup>.

19 Διατὶ ὁ νόμος<sup>17)</sup> δὲν ἐπέλειψε ἵπποτες, ἀλλὰ ἡ ἀπειναῖς ἐμβασίς τ' καλλιοτέρως ἐλπίδ<sup>18)</sup>, διὰ μέγας τ' ὁποίας σημάτων εἰς τὸ Θεόν.

20 Καὶ εἰς ὅσον δὲν εἶναι χωρὶς ὀρκωμοσίας<sup>19)</sup>

21 Διατὶ ἐκείνοι ἐχόντων ἱερεῖς χωρὶς ὀρκωμοσίας<sup>20)</sup> ἀμὴν ἐπὶ τῷ εἶναι με ὀρκωμοσίαν, διὰ μέγας ἐκείνης ὅπως τὸ λέγει ὁ Κύριος, καὶ δὲν γὰρ μετεμελήσ<sup>21)</sup>· ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸ αἰῶνα καὶ τὴν τάξιν Μελεχσεδέκ<sup>22)</sup>.

22 Τόσον καλλιοτέρως διὰ τῆς γενεῆς ἐχόντων ἐχόντων ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ἐκείνοι μὲν ἐχόντων πολλοὶ ἱερεῖς, ὅτι διὰ τὸ γενναῖον ἐμποδίζονται νὰ μέν<sup>23)</sup>.

24 Ἀμὴν εἰπὼν, ὅτι μὲν εἰς τὸ αἰῶνα, ἐχὼν τὴν ἱερωσύνην ἀδιάδοχον.

25 Διὰ τὰ τοιαῦτα καὶ διὰ τὴν νὰ σώζῃ εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνης ὅπως πλησιάζουσιν διὰ μέγας αὐτῶν εἰς τὸ Θεόν, ἔσοντας νὰ ζῇ πάντοτε εἰς τὸ νὰ μεσιτεύῃ διὰ λόγους τῆς.

26 Διατὶ τοῦτ<sup>24)</sup> δὲν χειρὲς καὶ ἐπεσπε, ὅστις, ἀκακός, ἀμίαντος, κεχωρισμένος διὰ τὸ ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος<sup>25)</sup> τῶν ἁγίων γένος<sup>26)</sup>.

27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν  
ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ δούλοὶ,  
ἀποστρεφὺν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτι-  
ῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἵπταται  
τῷ λαῷ· τὸ ᾧ ἐπιτίθειν ἐφά-  
παξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 Ὁ νόμος ᾧ ἀνθρώπου  
κατίσταν δούλοισι, ἔχοντας  
ἀδένειαν· ὁ λόγος δὲ τῶν ὀρκα-  
μοσίας τῷ νόμον, ὅν ἐς  
τὴν αἰῶνα τετελεσμένον.

27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγ-  
κην, καθὼς εἶχαν οἱ  
δούλοισι, γὰρ ἀναφέρειν κα-  
θημέραν θυσίας, ἀποστρεφὺς  
ἀπὸ τῶν ἐδικαῶν τῶν ἀμαρτι-  
αῖς, ἵπταται τῷ λαῷ (ἀμαρ-  
τίας) τῷ λαῷ. Διὰ τὸ ἐπιτίθετο  
ἐκάμω μίαν φορὰν, ὅταν  
ἐπὶ σφίσι τὸ λόγος τε.

28 Διὰ τὸ νόμον καθιστὰς  
δούλοισι ἀνθρώπους, ὅπως ἔχον  
ἀδένειαν· ἀμὴν ὁ λόγος τῶν  
ὀρκωμοσίων ὅπως ἔχον ὑπερ-  
ἀπὸ τοῦ νόμον, κατατελεσμένον  
ἐπὶ τῷ λαῷ τετελεσμένον εἰς τὴν  
αἰῶνα.

## Κεφ. η'. 8.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λε-  
γμένοις, ὅτι οὐκ ἔχοντες  
δούλοισι, ὅς ἐκείνους ἐν δε-  
ξιᾷ τῷ θρόνῳ τῷ μεγαλωσύνης ἐν  
τοῖς ἔργοις,

2 Τῶν ἀγίων λειτουργῶν, καὶ  
τῶν ἀληθινῶν, ἢ ἐπὶ τῷ  
ὁ Κύριος, καὶ ὅσα ἀνθρω-  
πῶν.

3 Πᾶς ᾧ δούλος εἰς τὸ  
ἀποστρεφὺν ὑπὲρ τῶν θυσίας  
κατίσταν· ὅταν ἀναγκαῖον ἔχῃ  
ἢ καὶ τῶν ὁ ἀποστρεφὺς.

4 Εἰ μὲν ᾧ ἐπὶ τῇ γῆς, ἐδὲ  
ἀντὶ τῶν ἱερῶν, ὅντων τῶν ἱερῶν τῶν  
ἀποστρεφόντων καὶ τὸ νόμον τῶν  
δούλων.

5 Οἱ-

Καὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν συν-  
ταγῶν ἐπὶ τῶν ὅπως ἐπὶ  
μὲν, ἐμὲς ἔχοντες δούλους τῶν  
ἐκείνων λογῶν, ὁ ὁποῖος ἐκείνους  
εἰς τὴν δεξιάν τῶν θρόνων τῶν  
μεγαλωσύνης εἰς τὸν ἔργον,

2 Λειτουργῶν τῶν ἀγίων καὶ τῶν  
ἀληθινῶν τῶν ἀληθινῶν, τῶν ὁποῖ-  
ων ἐκείνους ἀποστρεφόντων ὁ Κύριος,  
καὶ ὅσα ἀνθρωπῶν.

3 Διὰ τὸ καὶ δούλους κα-  
τατελεσμένους εἰς τὸ νὰ ἀποστρεφὺν  
ὑπὲρ τῶν θυσίας· διὰ τὸ τῶν  
ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχῃ πικρὸς  
καὶ ἐπὶ τῶν ὅπως νὰ ἀποστρεφὺν.

4 Διὰ τὸ ἐάν ᾧ ἐπὶ πάντα εἰς  
τὴν γῆν, ὅς ᾧ ἤθελεν εἶδαι  
ἱερῶν, ἔσονται νὰ εἶναι οἱ ἱερῶν  
ὅπως ἀποστρεφόντων τῶν δούλων καὶ  
τὸ νόμον. R r 6 5 Οἱ

ἡ οἰκτιρὸς ὑποδείγματι καὶ  
 πάλιν λατρεύοσι τῷ ἐπεγαλίῳ,  
 κατὰς κεχηρμαῖσται Μωσῆς,  
 μέλαν ἐπιπλεῖν τῷ σκηνῇ.  
 Ὁρα εἶ, φησὶ, ποιήσεις πάν-  
 τα ὅσα ἐγὼ λέγω τῷ δευτέρῳ σου  
 αὐτῷ ὅρει.

6 Νοῦν δ' ἀποφωτίεας πέ-  
τρε λευκέριας, ὅτῳ καὶ  
κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσότης,  
ἥ τις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίας  
μενομενότη).

7 Εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν ἵνα  
ἀμεμπτοί, ὡς ἀνὴρ ὁδοῦ  
ἐκζητοῦν τὸ πᾶν.

8 Μειφόμεθα ὃ αὐτοῖς  
λέγει· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἔρχομεν),  
λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω  
ἐπὶ τὸ οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸ  
οἶκον Ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ κανὼν.

9 Οὐκ ἔτι δὲ ἀφ' ἡμέλης ἡν  
ἐποίησα θεῶς πατρῶον αὐτῶν,  
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβούνης με τῆς  
χερὸς αὐτῶν, ἐξαμαρτῆν αὐ-  
τῆς ἐν ᾗς Αἰγύπτῳ ὅτε αὐ-  
τοῖς σὺν ἐμέμεταν ἐν τῇ ἀφ' ἡ-  
μέλης, καὶ ἡμέλησται αὐτῶν,  
λέγει Κύριος·

10<sup>4</sup> Ὁπ αὐτῇ ἡ Διδάσκειν ἔν  
Διδάσκειν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ  
μὲν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει  
Κύριε, δίδος νόμους μὲ εἰς τὴν  
δου-

5 Οἱ ὁποῖοι ὑπαγεῖτε τὸ  
ὑπόδημα καὶ τὴν σκιά τ' ἐκ-  
ερσιάν πειγμάτων, καθὼς  
ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸ Μαθιῶν,  
ὅταν ἔμοιγε νὰ κάμῃ τὴν σκι-  
νιά. Διὰ τὴν λέξιν βλέπε νὰ  
κάμῃς ὅλα καὶ τὸ παραδέχῃ  
ὅτι σὺ εἰδέχῃ εἰς τὸ ὄψιν.

6 Ἀπὸ τῶρα ὁ Χριστὸς ἔπαυσε καλλιοτέρην λειτουργίαν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσότης καλλιοτέρας θυσίας, ἢ ὅποια ἐνομοθετήθη μετ' ἐξαπαρτώτερα πειρώματα.

7 Διαπὶ εἰς ἡν ὁ πόσις ἐκείνη  
ἦεν ἀνεκδοκίης, δὲν ἐζητῶται  
τύπος τ' δ' οὐτέρας.

8 Διαπὲ κατηγεῖν αὐτοὺς τῆς  
 ο Θεοῦ λέγει· καὶ ἔρχοντι αὐ-  
 τοὺς ἡμέρας, λέγει Κύριος, καὶ ἴσ-  
 χιω πελευσθή εἰς τὸ οἶκον τῆς  
 Ἰσραὴλ ἐκ εἰς τὸ οἶκον τῆς Ἰούδα  
 διαθήκην κατεύρεται.

9. Ὁχι· ἐν τῷ Διδάχῳ  
ὅτι ἕκαστος μὲ τῶν πατέρων  
τῶν, τῷ ἡμέραν ὅτι τῶν  
ἐκροτῶσι ἀπὸ τοῦ χέρι, καὶ  
τῶν εὐχάριζαν ἀπὸ τοῦ γλῶττις  
Αἰγάτης· ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν  
ἐκροτῶσαν εἰς τὴν Διδάχῳ  
μα, καὶ ἐν τῶν ἀμέλειαν,  
ἀλλὰ Κυρίου.

10 Ὅτι ἐπέτη εἶναι ἡ ἀπο-  
κάλυψις, τὰν ἐπαύσαν θάλα καὶ  
εἰς τὸ πᾶν τὸ Ἰσραὴλ, ὑπερ-  
ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἐμείνων, λέ-  
γει Κύριος, καὶ δώσω τὰς νό-

Διόνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρ-  
δίας αὐτῶν ἐπηρεάζω αὐτούς·  
καὶ ἔσονται αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ  
αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ ἂ μὴ διδάξωσιν ἑκα-  
στήν τ' ἀποστόλον αὐτῶν, καὶ ἑκα-  
στήν τ' ἀδελφόν αὐτῶν, λέγων·  
Γινώθι τὸ Κύριον· ὅτι πάντες  
εἰδῆσάς με, διὰ μικρῶν αὐτῶν  
ἕως μεγάλων αὐτῶν.

12 Ὅτι ἵλεως ἔσται ταῖς  
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τὴν ἀμαρ-  
τίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνομίαν αὐ-  
τῶν ἂ μὴ μνησθῇ ἐπὶ.

13 Ἐν τῷ λέγειν καὶ τὸ  
πεπαιδείωκε τὸν πατέρα τὸν  
ἡ παλαιόμην καὶ τὸν πατέρα τὸν  
ἐκείνου ἀφανισμῶ.

μετὰ με εἰς τὸν Διόνοιαν τας,  
καὶ ἀποστὰς εἰς ταῖς καρδίαις τας  
να τας καρδίαις, καὶ ἐν τῷ  
εἰδῶ εἰς αὐτούς Θεός, καὶ αὐτοὶ  
ἔλθου με εἰς λαόν.

11 Καὶ δὲν ἔλθου διδάξου  
πᾶσι ἑκαστὸν τὸν γινώσκοντα, καὶ πᾶσι  
ἑκαστὸν τὸν ἀδελφόν τας, λέγοντας·  
Γινώσκον τὸ Κύριον· Διότι ὅλοι  
ἔλθου με γινώσκοντα, διὰ μικρῶν  
ἕως μεγάλων αὐτῶν.

12 Ὅτι ἵλεως εἰδῶ συγχα-  
ρητικός εἰς ταῖς ἀδικίαις τῶν,  
καὶ ταῖς ἀμαρτίαις τῶν καὶ ταῖς  
ἀνομίαις τῶν δὲν ἔλθου ταῖς ἐν-  
θυμηθῇ τῶν.

13 Μετὰ να λέγει καὶ τὸν πατέρα,  
ἐπαιδείωκε τὸν πατέρα τὸν καὶ  
ἐκείνου ὅτι παλαιόμην καὶ τὸν  
ἐκείνου σημα εἰς τὸν χαλασμένον.

Κεφ. 9. 9.

Εἶχε μὲν ἔν καὶ ἡ παρῶτη  
οὐκὶν δικαιοσύματα λα-  
τρεύσας, τὸ, τε ἀγίου κοσμι-  
κόν.

2 Σκηνὴν ἣν κατασκευάσθη  
ἡ παρῶτη, ἐν ἣν τε λυχνία καὶ  
ἡ τῆς ἀπέζα, καὶ ἡ παρῶτησις τῆ  
ἄρτων, ἥ τις λέγει) ἀγία.

3 Μετὰ τὸ δυνάτερον κατα-  
πέσσει σκηνὴν ἡ λυγμένη ἀγία  
ἀγίαν.

4 Χρυσὸν ἔχουσα θυμιατή-  
ριον, καὶ τὸν κισσόν τῆ Διό-  
νήκης περικαλυμμένον πάν-  
τε.

Η' Πρώτη λοιπὸν (Διόνη-  
κη) εἶχε τότε καὶ αὐτὴ  
δικαιοσύματα λατρεύσας, καὶ τὸ  
ἀγίου τὸ κοσμικόν.

2 Διαπὶ οἱ παρῶτη σκηνὴν  
ἐκαστὸν ἀποστὰς, εἰς τὸν ὅποιον  
ἀνῆλθεν ἡ λυχνία, καὶ ἡ τῆς ἀπέζα,  
καὶ ἡ παρῶτησις τῆ ἄρτων, ἡ  
ὅποια λέγει) ἀγία.

3 Καὶ ὑπερὸν διὰ τὸ δυνά-  
τερον θυμιατῆριον ἦν ἡ σκηνὴ ὅτι  
λέγει) ἀγία ἀγίαν.

4 Ἡ ὅποια εἶχε χρυσὸν  
θυμιατήριον, καὶ τὸν κισσόν  
τῆ Διόνηκης, περικαλυμμένον  
πάντε.

ποθεν χρυσία· ἐν ᾗ σάμνος χρυσὴ ἔχουσιν τὸ μάνα, καὶ ἡ βάβυθ· Ἀαρὼν ἡ βλασησασα, καὶ αἱ πλάκαι τῆ Δαθῆκης.

5 Ὑπεράνω δ' αὐτῆς Χερσβίμ δόξης, κατασκοιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· ὡς αὖν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν καὶ μέρεθ·

6 Τῶτων δ' ἔστι κατασκοιάζουμένων, εἰς μὲν τὴν πρῶτην σκηνὴν Δαπαντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς ὡς λατρεῖαι ἐπιτελεῖντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ· ὅταν αὐτῶ μόνον· ὁ δὲ Χερσεύς, χωρὶς αἵματός, ὁ ὡσεσφείρει ὑπὲρ αὐτῶ καὶ τῶ λαῶ ἀνοημάτων.

8 Τῶ δὲ δηλῶντῶ τῶ πρῶματῶ τῶ ἀγίου, μήπω πεφαιεξῶν τὴν τῶ ἀγίων οδὸν, ἐπὶ τῶ πρῶτης σκηνῆς ἐχέσας τῶσιν.

9 Ἡς περιβολὴ εἰς τὸν καρὸν τῶ ἐνεσηκότε, καὶ δὲ ὡς τε καὶ θυσίαι ὡσεσφείρανται, μὴ δουαύμεν καὶ συνειδησιν τελεῶσαι τῶ λατρεύοντι.

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ Δαφφείρι βα-

δὲ καὶ μέρεθ· μὲ χρυσάφι· εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἡ σάμνος· ἡ χρυσὴ ἀπὸ εἶχε τὸ μάνα, καὶ ἡ βάβυθ· ὅ· Ἀαρὼν ὅπῃ ἐδολήσε, καὶ αἱ πλάκαι τῆ Δαθῆκης.

5 Καὶ παραπάνω ἀπ' αὐτῶ τὴν κίβωτον ἦσαν ὡς χερσβίμ τῶ δόξης, καὶ ἐσκαίεσαι τὸ ἱλαστήριον· Δα τὴν ὁποία πῶρα δὲν εἶναι καρὸς καὶ λέγειν καὶ μέρεθ·

6 Καὶ ἔσονται καὶ εἶναι ἐπὶ τῶ πρῶτης λογῆς κατασκοιάζουσαν, εἰς τὴν πρῶτην σκηνὴν πάντες ἐμεινῶσιν οἱ ἱερεῖς, κάμνοντες ταῖς λατρεῖαις·

7 Ἀμὲν εἰς τὴν δευτέραν μίαν φοράν τῶ χρόνον ἐμβαίνει μόνον· ὁ δὲ Χερσεύς, χωρὶς αἵματός, τὸ ὁποῖον τὸ ὡσεσφείρειν Δαφφείρι λογῆς τε, καὶ διὰ ταῖς ἀμαρτίαις τῶ λαῶ, ὅπῃ ἐγίνεσαν καὶ ἀνοητοί.

8 Ἐπὶ τῶ δειχόντας τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅπῃ ἀκόμι δὲν ἐφανερώθη ὁ δρόμος εἰς τὸ ἅγιον, ἀκόμι σκομένης τῆς πρῶτης σκηνῆς.

9 Ὁποία ἦσαν τὴν τῶ εἰς τὸν καρὸν τῶ παρόντι, καὶ τῶ ὁποῖον ὡς τε καὶ θυσίαι ὡσεσφείρανται, ὅπῃ δὲν διώκονται καὶ τελεῶσασιν καὶ τὴν συνειδήσιν ἐκείνων ὅπῃ λατρεύει.

10 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ εἶναι μόνον εἰς φαγητὸν καὶ ποτὸν, καὶ διὰ φρεσ

ππομοῖς, καὶ δικαιοῦμασι σαρ-  
κός, μέχρι καὶ διορθώσεως  
ἐπιχειρήματα.

11 Χριστὸς ὁ παραχρυσούμενος  
δούλευσεν ὑπὲρ μελλόντων ἀγα-  
θῶν, διὰ τὸ μείζον καὶ τελει-  
οτέρας σκέψεως, ἢ χειροποιή-  
της, τυτέστιν, ἢ ταύτης τὴ κτί-  
σεως,

12 Οὐδὲ δι' αἵματός περά-  
των καὶ μόχλων, διὰ ὅτι ἡ ἰδία  
αἷματός ἐπέληθεν ἐφ' ἅπασι εἰς  
πάντα αἶνα, αἰώνιαν λύτρωσιν δι-  
καιοῦν.

13 Εἰ ἢ τὸ αἷμα τούτων καὶ  
πράων, καὶ ἀποδοῦς δαμάλεια  
φανίζονται τῆς κοινωνικότητος,  
ἀντιθέτως τῇ τὸ σαρκεῖος κα-  
ταστάτητος.

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ  
Χριστοῦ, ὅς διὰ πνεύματος  
αἰώνιος ἑαυτὸν ὑπεσφύδακεν ὑ-  
μῶν τῷ Θεῷ, καταλείπων τὴν  
συνειδήσιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔρ-  
γων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεὸν ζών-  
τα;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῆς  
καὶ μεσότητος ἐστίν, ὅπως θανα-  
τῆ θοορῆς, εἰς διόλου τῶσιν  
ὑπὲρ τῇ ἀσέτῃ διὰ τῆς πα-  
ροδοῦσιν, τὴν ἐπιμελίαν λά-  
βωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰώνιας  
κληρονομίας.

16 Ὁ.

φορα βαπτίσματος, καὶ δικαιο-  
μασίας τῆς σάρκατος, θεσμίνα  
ἕως εἰς τὸ καὶ διορθώσεως.

11 Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἐστὼς να  
ἐλθὼν δούλευσεν ὑπὲρ μελλόντων  
ἀγαθῶν, διὰ μέσης τῆς μεγα-  
λιότερας τελευτέρας σκέψεως,  
ὅτι δὲ εἶναι χειροποίητος,  
ἢ γὰρ, δὲ εἶναι ἐκ τῆς κα-  
ταστάσεως,

12 Οὐδὲ διὰ αἵματος τῶν αἵμα-  
τός τῶν τούτων καὶ τῶν μόχλων,  
ἀλλὰ διὰ αἵματος ἡ ἰδία τῆς αἵ-  
ματός, ἐπέληκε μίαν φοράν  
εἰς πάντα αἶνα, ἐστὼς να εὐρη  
αἰώνιαν λύτρωσιν.

13 Διὰ τὸ εἶναι τὸ αἷμα τῶ  
ταύρων καὶ τῶν τούτων, καὶ ἡ ἐκ-  
κλησία τῆς δαμάλειας φανίζομένη,  
ἀντιθέτως τῆς μελυσμένης εἰς τὴν  
καταστάτητος τῆς σάρκατος,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ  
Χριστοῦ (ὁ ὅποιος διὰ αἵματος  
πνεύματος τῆς αἰώνιας ἐσφύ-  
δακεν ὑμῶν τῷ Θεῷ) ἡ ἐκ καταλεί-  
πων τὴν συνειδήσιν ὑμῶν ἀπὸ νε-  
κρῶν ἔργων, εἰς τὸ να λατρεύετε  
Θεὸν ζώντα;

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσ-  
ότητος διὰ τῆς καὶ, διὰ να  
πάρχσιν οἱ καλεσμένοι τῶν ἁγί-  
ων τῶν αἰώνιας κληρονομίας,  
ἐστὼς να ἔγνη ὁ θάνατος διὰ  
τὴν ἐξασφύδακεν ὑπὲρ τῆς πα-  
ροδοῦσιν ὅτι ἔγνη εἰς τὴν ἀσέτην  
διὰ τῆς.

16 Δι-

16 Ὅπως ἦ διδῆκη, ἵνα  
ναυτον ἀνάγκη φέρεται ὅτι διδῆ-  
κεται.

17 Διαδῆκη ἦ ἐπὶ νεκροῖς  
βεβαία· ἐπεὶ μὴ ποτε ἰχύει ὅτι  
ἔστι διδῆκεται.

18 Ὅθεν ἐὸν ἡ παρῶτι χωρὶς  
αἵματός ἐγκαινίσται.

19 Λαληθείσης ἦ πάσης ἐν-  
πολῆς καὶ νόμον ὑπο Μωϋσέως  
παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα  
τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων καὶ ὕδατος  
καὶ ἐρεῖς κόκκινον καὶ ὑπόσπας,  
αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα  
τὸ λαὸν ἐβράντισε,

20 Λέγων· Τῆτο τὸ αἷμα  
τῶν διδῆκων, ἧς ἐντετατατο  
πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ  
πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τὰ  
αἵματι ὁμοίως ἐβράντισε.

22 Καὶ χερόν ἐν αἵματι  
πάντι καθαρίζον καὶ τὸν νόμον,  
καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας ἔ-  
γινε ἁφesis.

23 Ἀνάγκη ἐν τῷ μὲν ὑπο-  
δείγματα τῶν ἐν τοῖς ἐργοῖς,  
τῆτοις καθαρίζον· αὐτὴν δὲ  
τὴν ἐργασία κρείττωσι θυσίαις  
παρα ταύτας.

16 Διαπὶ ὅπως εἶναι διδῆ-  
κη, ἀνάγκη εἶναι ἵνα ἐρχεῖ καὶ  
θανάτος· οὐκ οὐκ ὅτι τὴν ἐδι-  
δῆκεν.

17 Διαπὶ ἡ διδῆκη εἰς τὰς  
νεκρὰς εἶναι βεβαία· ἐπὶ δὲ  
ἕως ὅπου ἔστι ἐκείνη· ὅτι τὴν  
ἐδιδάξαν, ἀκόμι δὲν ἐχθ' οὐκ α-  
μιν.

18 Διὰ τῆτο ἐστὶ ἡ παρῶτι  
εἶναι ἐγκαινισμὴν χωρὶς αἵ-  
ματός.

19 Διαπὶ ἐσοντας ἵνα ἐλάλη-  
σεν ὁ Μωϋσῆς ὅλαις ταῖς ἐντο-  
λαῖς (καὶ τὸν νόμον) εἰς ὅλον τὸ  
λαόν, πέρναντας τὸ αἷμα τῶν  
μόσχων καὶ τῶν τράγων μέρεσιν καὶ  
μετὰ κόκκινον καὶ ὑπόσπας,  
ἐβράντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ  
ὅλον τὸ λαόν,

20 Λέγωντας· τῆτο εἶναι τὸ  
αἷμα τῶν διδῆκων, ὅτι τὸ αἷμα  
ἐπιτελέσει ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα  
τὰ ἀγῆα τῆς λειτουργίας, τὰ ἐβ-  
ράντισεν ὁμοίως μετὰ τὸ αἷμα.

22 Καὶ κοντολογίς, μετὰ  
αἷμα καθαρίζον ὅλα καὶ τὸν  
νόμον· καὶ χωρὶς αἱματεκχυ-  
σίας δὲν γίνε ἁφesis τῶν ἀμαρ-  
τιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ τύποι  
τῶν πραγμάτων ὅτι εἶναι εἰς  
τὰς ἐργασίας, μετὰ τὰ καθαρ-  
αίζον· αὐτὴν αὐτὴ τὴν ἐργα-  
σίαν καθαρίζον μετὰ καλῶτε-  
ραις θυσίαις παρα ταύτας.

24 Οὐδ' εἰς χειροποιήται  
ἀγία ἐσθλῆεν ὁ Χρῆστος, ἀντί-  
τυπὸν τῷ ἀληθινῷ, ἀλλ' εἰς αὐ-  
τὸν τὸ ἔργον, ὡς ἐμφανισθῆ-  
ναι τῷ πατρὶ τῷ Θεῷ ὑπὲρ  
ἡμῶν.

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις παρ-  
φέρῃ ἑαυτὸν, ὡς περὶ ὁ δόξου-  
μεν εἰσερχεῖται εἰς τὰ ἄγια κατ'  
ἐνωπὴν τοῦ αἵματος ἀλλοτρίου.

26 (Ἐπεὶ ἔβη αὐτὸν πολλά-  
κις παθεῖν διὰ κατωβολῆς κό-  
σμου) ὡς ἂν παρὲς ἐπὶ συντελείᾳ  
τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρ-  
τίας, διὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ πε-  
φανέρωται).

27 Καὶ καθὼς ὅσον ἀπαρ-  
τῆς ἀνθρώπων ἀπαρτὶς διπλο-  
ῦται, καὶ τὸ τεῦχος κρείσσον.

28 Οὕτως ὁ Χρῆστος ἀπαρ-  
τῆς ἀσθενεχθῆς εἰς τὸ πολλῶν ἀνα-  
γωγῆν ἀμαρτίας, ἐν δυνάμει  
χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθησέτω τοῖς  
αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτη-  
ρίαν.

24 Διὰ τοῦτο ὁ Χρῆστος δὲν ἐμ-  
βῆκεν εἰς χειροποιήται ἀγία,  
ὅπως ἦσαν ἀντίτυπὸν τῷ ἀληθι-  
νῷ, ἀλλ' ἐμβῆκεν εἰς αὐτὸν τὸ  
ἔργον, ὡς φανῇ τῷ πατρί εἰς τὸ  
παρῶν τῷ Θεῷ διὰ λόγου  
μας.

25 Ὅχι διὰ τὸ νὰ παρφέρῃ  
πολλάκις φορᾶς τῷ λόγῳ τῆς,  
καθὼς ὁ δόξουμεν εἰσερχεῖται εἰς  
τὰ ἄγια κατὰ χρόνον μετὰ ξένον  
αἷμα.

26 (Διὰ τὴν ἀλλοτρίαν, ἑκαμνο-  
χρεῖα νὰ πείθῃ αὐτὸς πολλάκις  
φορᾶς διὰ τὴν δόξαν τῷ κό-  
σμῳ,) ἀπὸ τῶν μίαν φορὰν  
εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανε-  
ρώθη εἰς ἀφάρσεσιν τῶν ἀμαρτι-  
ας, διὰ μέσους τῶν ἐδικῶν τῆς  
θυσίας.

27 Καὶ καθὼς εἶναι διπλο-  
σιμῶν εἰς τὰς ἀνθρώπων καὶ  
διπλοῦται μίαν φορὰν, καὶ  
ὑπερεῖς διὰ τὸ θάνατον εἶναι κρεί-  
στος.

28 Ὁμοίως καὶ ὁ Χρῆστος  
ἔσονται νὰ παρφέρῃ μίαν  
φορὰν, εἰς τὸ νὰ σηκώσῃ τὰς  
ἀμαρτίας τῶν πολλῶν, τὸ δυνά-  
μει χωρὶς φανῇ χωρὶς ἀμαρ-  
τίας, εἰς ἐκείνους ὅπως τὸ ἀπο-  
δέχεται εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι. 10.

Σκιὰν ἔχων ὁ νόμος τῶν  
μελλόντων ἀγαθῶν, ὡς  
αὐτῷ τῷ εἰκόνα τῶν πραγμά-  
των.

Διὰ τὸν νόμον ἔσονται νὰ ἔχῃ  
σκιάν τῶν μελλόντων ἀγα-  
θῶν, καὶ ὅχι αὐτῷ τῷ εἰκόνα τῶν  
πραγμάτων.

των, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς  
 θυσίαις ὡς ὡς φέρονται εἰς τὸ  
 διηκνέες, ἐδὲποτε διώμα) τῆς  
 ὡς φέρουμένης τελειώσας.

2 Ἐπεὶ αὖ ἐπαύσαντο ὡς φέ-  
 ρουμένης, διὰ τὸ μηδεμίαν  
 ἔχειν ἐπὶ συνείδησιν ἀμαρτιῶν  
 τὰς λατρεύοντας, ἀπαξ κεκα-  
 τηρμένους.

3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνη-  
 σις ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτὸν.

4 Ἀδιώχον ἢ αἷμα πύ-  
 ρων καὶ τρώων ἀφαιρεῖ ἀμαρ-  
 τίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν  
 κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ  
 ὡς φέρων σὺν ἡγέλησας, σῶ-  
 μα ἢ κατηρτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ ὡς  
 ἀμαρτίας σὺν δόδεκσας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδὲ ἡκω (ἐν  
 κεφαλίδι βιβλίου γέγραπ) ὡς  
 ἐμῶ) ἔπι ποιῶμαι, ὁ Θεός, τὸ  
 θέλημά σε.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὁπ θυ-  
 σίαν καὶ ὡς φέρων καὶ ὀλο-  
 καυτώματα καὶ ὡς ἀμαρτίας  
 σὺν ἡγέλησας, ἐδὲ δόδεκσας  
 (αἰνέας καὶ) τὸ νομὸν ὡς φέρον-  
 ται.)

9 Τότε εἶπεν· Ἰδὲ ἡκω ἔπι  
 ποιῶμαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά  
 σε. Αἰνέει τὸ ὡς φέρων, ἵνα  
 τὸ δούτερον γένη.

τὸ πρῶτον, ἐδὲποτε δύνα-  
 ναί τελειώσῃ ἀμαρτίας τὸ θυσι-  
 ῶν, ὅπως ὡς φέρονται καὶ  
 ἡρόνον πάντοτε, αἰνέας ὅπως  
 σηκώνουσιν (εἰς τὸ ἱερόν).

2 Ἀλλῶς, ἡγάλασι πᾶσαν  
 αἶ θυσίαις ναί μὴ ὡς φέρον-  
 ται. Ἀλλὰ οἱ λατρεύοντες ἔποι-  
 τας ναί αἰνέας ὡς φέρων μίαν  
 φέρων, δὲν ἡγάλασι ἔχει πᾶσαν  
 καμῖαν συνείδησιν ἀμαρτιῶν.

3 Ἀλλὰ μετ' αὐταῖς κα-  
 θε ἡρόνον γίνε) ἀναμνήσεως τὸ  
 ἀμαρτιῶν.

4 Διὰ τὸ εἶναι ἀδιώχον τὸ  
 αἷμα τὸ τρώων καὶ τὸ τρώων ναί  
 ἀφαιρεῖ ἀμαρτίας.

5 Διὰ τὸ εἰσερχόμενος μέ-  
 σαι εἰς τὸν κόσμον, λέγει· θυσίαν  
 καὶ ὡς φέρων δὲν ἡγέλησας,  
 ἀλλὰ σῶμα με) αἰνέας ὡς φέρων.

6 Δὲν σὺ ἀρεσκον ὀλοκαυ-  
 τώματα, ἐδὲ θυσίας ἀλλὰ ταῖς  
 ἀμαρτίας.

7 Τότε εἶπον· ναί ὅπως ἡ-  
 γας, Θεέ, (εἰς τὴν ἀρχὴν ἔ-  
 βιβλίου ἐγέγραπ) ἀλλὰ λόγος με)  
 ναί καμῖ τὸ θέλημά σε.

8 Λέγωντας παραπάνω·  
 θυσίαν ὡς φέρων ὀλοκαυ-  
 τώματα, καὶ θυσίαν ὡς ἀμαρ-  
 τίας δὲν ἡγέλησας, ἐδὲ ἔφερες·  
 ὡς ὅποια ὡς φέρονται καὶ τὸ  
 νόμον.

9 Τότε εἶπεν· ναί ὅπως ἡ-  
 γας, Θεέ, ναί καμῖ τὸ θέλημά σε.  
 ὡς φέρων τὸ ὡς φέρων, διὰ ναί σὺ  
 σὺ τὸ δούτερον.

10 Εἰς

10 Ἐν ᾧ ἡλεῖμα ἡμασμέ-  
νοι ἐσμὲν διὰ τῆς παροφρῶς ἡ  
σώματ'· ἡ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφά-  
παξ.

11 Καὶ πῶς μὴ ἱερεὺς ἔσῃ καὶ  
καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ  
πᾶς αὐτοῖς πολλάκις παροφρῶν  
θυσίας, αἵματος ἐδέσποτε διώον-  
τα παροφρῶν ἀμαρτίας.

12 Αὐτὸς ὁ μὴ ὑπὲρ ἁ-  
μαρτιῶν παροφρῶν θυσίαν,  
εἰς τὸ διηγεῖσθαι ἐκείνους ἐν δε-  
ξιᾷ ἡ Ὁεῶ.

13 Τὸ λοιπὸν ἐκείνους ἡμῶν  
εἰς τῶν οἰκιστῶν αὐτῶν ὑπο-  
πόδιον ἡ ποδῶν αὐτῶν.

14 Μὴ ἡ παροφρῶν τετε-  
λείωκεν εἰς τὸ διηγεῖσθαι ἀγ-  
νοίας.

15 Μαρτυρεῖ ὁ ἡμῶν καὶ τὸ  
πνεῦμα τὸ ἅγιον· μὴ ἡ πα-  
ροφρῶν.

16 Αὐτὴ ἡ ἀληθινή ἡν ἀ-  
γνοῖα παροφρῶν αὐτῶν μὴ ὡς  
ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύρι-  
ος, διδῶς νόμους μὴ ἐπὶ καρδί-  
ας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ἡ ἀγνοίᾳ  
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῖς.

17 Καὶ ἡ ἀμαρτιῶν αὐτῶν  
καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἐν μὴ  
μνηστῶ ἔπ.

18 Ὅπως ὁ ἄφρονας τέτων,  
ὅτι

10 Εἰς τὸ ὅποιον ἡλεῖμα  
ἡμεῶν ἀμαρτίαι, ἀμαρ-  
τιᾶς παροφρῶς ἡ σώματ'  
ἡ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπως ἔχῃ μίαν  
φορῶν.

11 Καὶ καθ' ἡμέραν ἔσῃ λει-  
τουργῶντας καθ' ἡμέραν, καὶ  
παροφρῶντας πολλάκις ταῖς  
αὐταῖς θυσίαις, αἵ ὅποιαι  
θυσίαις ἐδέσποτε διώοντα  
αὐτοῖς ἀμαρτίας.

12 Ἀλλ' αὐτοῖς (ὁ Ἰησοῦς)  
ἔσῃτας καὶ παροφρῶν μίαν θυ-  
σίαν διὰ ταῖς ἀμαρτίας, ἐκεί-  
νους παντοφῶν εἰς τὴν δεξιάν  
ἡ Ὁεῶ.

13 Τὸ λοιπὸν κατερεῖ ὡς  
ὅπως καὶ βαλθῶν οἱ ἐκείνους τε  
υποπόδιον τῶν ποδῶν τε.

14 Διὰ τὴν μίαν παροφρῶν  
ἔτελειωσεν παντοφῶν ἐκεί-  
νους ὅπως ἀγνοῖα.

15 Καὶ μαρτυρεῖ μας ὁ καὶ  
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀλλ' ἀφ'  
ἡ παροφρῶν.

16 Ἐστὴν εἶναι ἡ ἀληθινή  
τὴν ὅποιαν ἡλεῖμα ἀγνοῖα εἰς  
αὐτοῖς ὑπερὰ τῶν ἡμέρας  
ἐκείνας, λέγει Κύριος, ἡ-  
λεῖμα δώσῃ τῶν νόμους μὴ εἰς ταῖς  
καρδίαις τε, καὶ ἡλεῖμα τῶν ἡ-  
λεῖμα εἰς ταῖς ἀγνοίαις τε.

17 Καὶ ταῖς ἀμαρτίαις τε  
καὶ ταῖς ἀνομίαις τε δὲν ἡλεῖμα  
ταῖς ἀγνοίαις τε.

18 Ἐκεῖ ὁ ὅπως εἶναι ἡ συγχώ-  
ρησις

ὅτι ἐπὶ πνεύματι καὶ ἀμαρ-  
τίας.

19 Ἐχόντες ἓν, ἀδελφοί,  
παύσησιν εἰς τὴν ἐξοδὸν τῶν  
ἀγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν  
πνεύματος καὶ ζωῆς, διὰ τοῦ  
καταπέτασματός, τοῦ ἐκείνης  
σπερματικῆς.

21 Καὶ ἱερέα μέγα ἐπὶ τῷ  
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ.

22 Προσερχόμεθα μὲν ἀλη-  
θινῇ καρδίᾳ ἐν πληροφωρίᾳ  
πίστεως, ἡρμηνεύοντες καρ-  
δίᾳ διὰ συνειδήσεως πονη-  
ρῆς.

23 Καὶ λευκίον τὸ σῶμα,  
ὑδαὶ καθαῖς, κατέχοντες τὴν  
ὁμολογίαν τοῦ ἐλπίδος ἀκλινή,  
(πίστεως ἢ ὁ ἐπιχειλήμενος)

24 Καὶ κατανοῶντες ἀλη-  
θῆς εἰς παρακλυσμὸν ἀγάπης  
καὶ καλῶν ἔργων.

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν  
ἐπιστημονὴν ἐνότητος, καθὼς  
ἐστὶν πῶς, ἀλλὰ παρακαλῶν-  
τες καὶ τοσούτω μᾶλλον ὅσω  
βλέπετε ἐγγίξασθαι τὴν ἡμέ-  
ραν.

26 Ἐκυσίας ἢ ἀμαρτανό-  
ντων ἡμῶν μὴ λαβεῖν τὴν ἐπί-  
γνω-

ρησιν τέτων, δὲν εἶναι πῶς  
πνεύματι καὶ ἀμαρτίας.

19 Ἐχόντας λοιπὸν ἓν ἔχα-  
ντες, ἀδελφοί, παύσησιν εἰς  
τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἀγίου, εἰς τὸ αἵ-  
ματι Ἰησοῦ,

20 Στεγάναν λέγω, τὴν  
ὁποίαν μᾶς ἐκαίνισεν καὶ ἐ-  
λευσεν καὶ ζωῆς, διὰ τοῦ  
ἐκείνης σπερματικῆς.

21 Καὶ ἔχοντες τὸ ἔχοντες  
ἓν μέγα ἱερέα, ἀπάνω εἰς τὸ  
ὡς τὸ Θεοῦ.

22 Ὡς σημάδιον μὲ ἀλη-  
θινῇ καρδίᾳ, μὲ πληροφω-  
ρίᾳ πίστεως, πληροῦντες τῆς  
καρδίας διὰ συνειδήσεως πονη-  
ρῆς.

23 Καὶ λευκίον τὸ κοῦμα  
μὲ νερόν καθαρόν, ὡς κατέ-  
χοντες τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐλπίδος  
ἀκλινή. Ὡς ἐκείνης ὁ ἐπιχει-  
λόμενος ὅπως μᾶς ἐπαίξεν εἶναι πιστός.

24 Καὶ φροντίζοντες ὡς πα-  
ρακλυσμὸν ἓν τὸ ἀγαπᾶν, εἰς  
παρακλυσμὸν τὸ ἀγαπᾶν καὶ τὸ  
καλῶν ἔργων.

25 Μὴ ἀφίοντες τὴν συ-  
νηθῆσιν μας, καθὼς εἶναι  
συνήθεια εἰς μερικούς, ἀλλὰ  
να παρακλυσμὸν ἓν τὸ ἀγαπᾶν,  
καὶ τοσούτω μᾶλλον ὅσω βλέ-  
πετε ὅπως σημάδι ἡμέρας.

26 Διὰ τὴν ἐκείνην ἀμαρτανό-  
ντων μὲ τὸ γένημαί μας, ὡς  
ἐκείνης τὸ ἐπὶ τὴν τὴν γνῶσι-

γνωσιν τ' ἀληθείας, ὅτι ἐκ σιν τ' ἀληθείας, δὲν δ' ἀπολύει  
 ἀπὸ ἀμαρτιῶν δ' ἀπολείπεται θυ- πλῆρον θυσία ἀπὸ ἀμαρτίας·  
 σία·

27 Φοβεσθὲν δὲ πᾶς ἐκδοχὴ  
 κρείττους, καὶ πρὸς ζήλω, ἡ  
 ἐπίσει μίλλοντο τὰς ὑπενω-  
 πύς.

28 Ἀγέτης πᾶς νόμον Μω-  
 σέως, χωρὶς οἰκπεμῶν ἐπὶ δυ-  
 σιν ἢ τρεῖς μάρτυσιν ἀπεθνή-  
 σκει·

29 Πόσω (δοκῆτε) χείρ-  
 ῳ ἀξιώθητε) ἡμετέρας ὅ τ'  
 ἦν Θεὸς καταπατήσας, καὶ  
 τὸ αἷμα τ' ἀβελήκης κοινὸν ἡ-  
 γητάμην ἐν ᾧ ἡγάσθη, καὶ  
 τὸ πνεῦμα τ' χάριτος ἐνυβρί-  
 σας;

30 Οἶδα μὲν ὅτ' εἰπόντες·  
 Ἐμοὶ ἐκδικήσεις, ἐγὼ ἀνταπα-  
 δώσω, λέγει Κύριος. Καὶ  
 πάλιν· Κύριος κρινεῖ τ' λα-  
 ον αὐτῶν.

31 Φοβεσθὲν τὸ ἐμπεσθῆναι εἰς  
 χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμνησθε δὲ ὅτι πᾶς  
 ὁπότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φω-  
 πιστεῖς, πολλὴν ἀδελήσιν ὑπε-  
 μένατε πατημάτων·

33 Τὸ τοῦ μὲν, ὁνειδισμοῖς  
 πᾶσι καὶ θλίψεσι θεατρικῶν μοι·  
 τῶν δ', κοινωνοὶ τ' ὑπὸς ἀνα-  
 στροφῶν ἡμετέρας·

34 Καὶ ὅτ' τοῖς δεσμοῖς με-  
 σιως-

27 Ἀλλ' ἀπολύει ἐκείνη ἡ  
 φοβεσθὲν ἀπαντοχὴ τ' κρείττους·  
 καὶ πρὸς τῶν πυρῶν, ὅπως μέλλει  
 νὰ φάγη τὰς ὑπενωπύς.

28 Κανένας ὅπως νὰ κατα-  
 φρονήσῃ τ' νόμον τοῦ Μωυσεως,  
 μεθ' ὅς ἢ τρεῖς μάρτυρες χωρὶς  
 λύπην ἀπεθνήσκῃ·

29 Πόσω (λογίζεσθε) θείᾳ  
 ἀξιώσῃ χείρτερος πτωχῶν  
 ἐκείνων ὅπως καταπατήσῃ τ'  
 ἦν τῶν Θεῶν, καὶ ἐλογιάσῃ κοινὸν  
 τὸ αἷμα τ' ἀβελήκης, εἰς τὸ  
 ὅποσον ἡγάσθη, καὶ ὅπως ὑβρίσῃ  
 τὸ πνεῦμα τ' χάριτος;

30 Διαπὶ ἐξούριον ἐκείνων  
 ὅπως εἶπε· ἡ ἐκδικήσεις εἶναί  
 ἐδική μου, ἐγὼ θέλω ἀνταπαδώ-  
 σαι, λέγει Κύριος. καὶ πάλιν·  
 Κύριος θείᾳ κρινεῖ τ' λαόν τῶν.

31 Φοβεσθὲν εἶναί τὸ ἐμπεσθῆναι  
 εἰς τὰ χεῖρα τῶν Θεῶν τῶν ζών-  
 των.

32 Καὶ ἀναμνησθε ταῖς  
 ὁπότεραις ἡμέραις, εἰς ταῖς  
 ὁποίαις ἐσποντας νὰ ἐφωπιάσθητε,  
 ὑπεμείνατε πολὺν ἀγῶνα τ'  
 πατημάτων·

33 Τὸ ὅτι ἐπομπόνηκετε  
 μεθ' ὁνειδισμῶν καὶ μεθ' ἐλπίδων·  
 ὅτι ὅτι ἐθλίβετε κοινωνοὶ ἐκεί-  
 νων ὅπως τοιαυτῶς ἐδιώ-  
 χονταν.

34 Διαπὶ ἐσυνεπάγετε καὶ  
 εἰς

συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπα-  
γὴν τῆ ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ  
χαρῆς ἀσπασθεῖσθε, γινώ-  
σκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείτ-  
τονα ὑπαρξῆν ἐν ἑστένοῖς, καὶ  
μὴ βασαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε ἐν τῇ  
παύρῃσιν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μι-  
σθαιοδοσίαν μεγάλῃν.

36 Ὑπομονὴς ἣ ἔχετε χρεί-  
αν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποι-  
ήσαντες, κομίσθητε τὴν ἐπαγ-  
ελίαν.

37 Ἐπὶ ἥ μικρὸν ὅσον ὅσον,  
ὃ ἐρχόμενον ἔχει, καὶ ὃ χρο-  
νίον.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐν πίστει  
(ῥήσει)· καὶ ἐὰν ὑποσείληται,  
ὅτι οὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐ-  
τῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑπο-  
στολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πί-  
στεις εἰς ἀειπότησιν ψυχῆς.

εἰς τὴν δεσμά μου, καὶ ἐδεχθή-  
κατε μετὰ χαρῆς τὴν ἀρπαχθῆσθαι  
τὴν ὑπαρχομένην σας, γνωρίζον-  
τες πῶς ἔχετε εἰς τὰ λόγια σας  
καλλίτερον ἀσπασθῆναι εἰς τὰς  
ἐστένας, ἢ ἐποῖα καὶ μὴ.

35 Μὴ ἀπορρίψετε λοιπὸν  
τὴν παύρῃσιν σας, ἢ ἐποῖα  
ἔχει μεγάλῃν πληρωμὴν.

36 Διαπὶ ἐσῆς χρῆσθε  
ὑπομονὴν. Ἀλλὰ ἵνα πάρετε τὸ  
πείξιμον, κείμενον τὸ θέλη-  
μα τοῦ Θεοῦ.

37 Διαπὶ ἀκόμι ὀλίγον ὀλί-  
γον χρόνον, καὶ ἐκείνη ὅπως  
μέλας ἀέλθῃ, γέλῃ ἐλθῇ, καὶ  
δὲν γέλῃ δερμάτι.

38 Καὶ ὁ δίκαιος γέλῃ ῥή-  
σει ἀπὸ τῶν πίστεων, καὶ ἐὰν κατέ-  
ναις σύρεται τὰ λόγια ταῦτα ὅπως  
δὲν ἀναπαύεται εἰς αὐτὸν ἡ  
ψυχὴ μου.

39 Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν ἐμειδεν  
τὴν συρτῆριν ὅπως, τὴν ὅποιον  
ἐναι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ τὴν  
πιστεύομεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. II.

Εἰς τὴν πίσιν, ἐλπίζομένων  
ὑποστολῆς, ἀσπασμάτων  
ἐλεγχθῆναι ὃ βλέπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ ἡ ἐμαρτυρήθη-  
σαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστις νομῶν κατηγεγῶς  
τῆς

Καὶ ἡ πίστις ἐναι ὑπόστασις  
τῶν πραγμάτων ὅπως  
ἐλπίζον, καὶ φαιέντως ἐκεί-  
νων ὅπως δὲν βλέπον.

2 Διαπὶ εἰς αὐτὴν τὴν πί-  
στιν ἐμαρτυρήθηκαν οἱ παλαιοί.

3 Μετὰ τὴν πίσιν χρονικῶν  
τῆς αἰῶνος τὴν ἐνασπισμὸν αὐτῆς

καὶ

τῶν αἰώνων ῥήματα Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ εἶναι φαινόμενον τὰ βλέπομενα γεγενέαι.

4 Πίσει πλείονα ἡστίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν· ὡς σήνεγκε τὸ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιον, μαρτυρῆντι ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς δόξαν αὐτῶν ἐπὶ λαλήται.

5 Πίσει Ἐνώχ μετετέθη ἔτι μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ ἐκ αὐλοσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· ὡς ἦν τὸ μεταστάσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται· ἀνθρώπων αὐτῶν τῶ Θεῷ.

6 Χωρὶς ἧ πίσεως ἀδύνατον ὀμνέσθαι· πιστεύσαι ἦν δὲ τὸ ὡς σπέρμα ἔμελλον τῶ Θεῷ, ὅτι ἐπὶ καὶ τοῖς ἐκζητήσιν αὐτὸν μισθοποδοῦναι γίνεται.

7 Πίσει χρηματοδοῖς Νῶε· ὡς τὸ μηδέπω βλέπομένων, ὁλασθεῖς κατασκευάσας κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν ἑαυτοῦ καὶ αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τὴν πίσιν δικαιοσύνης ἐλθέτω κληρονομία.

8 Πίστι, καλέμενος Ἀβραάμ· καὶ

καὶ μὲν τὸ λόγον τῶ Θεοῦ, εἰς τὸσον ὅπως ἐτέθη ὅπως βλέπονται, καὶ μὴ ἔχοντα δὲ φαινόμενα.

4 Μετὰ τὴν πίσιν ὁ Ἀβελ ἑωρτόφρενας εἰς τὸ Θεὸν καλίστεραν ἡστίαν, παρὰ τὴν Κάιν, ἀγαμέσας τῆς ὁποίας πίσεως ἐμαρτυρήθη καὶ εἶναι δίκαιον, ἔσοντας καὶ τὸ μαρτυρήσῃ ὁ Θεός· εἰς τὰ ὅσα ὅπως ἔφερε· καὶ ἀγαμέσας αὐτῆς καὶ δόξαν αὐτῶν· ἀκόμι λαλήται.

5 Μετὰ τὴν πίσιν ὁ Ἐνώχ ἐμαρτυρήθη ἀπὸ τῶ Θεοῦ καὶ μὴ εἶδεν θάνατον, καὶ δὲν ὀμνέσθαι, διότι ὁ Θεός· τὸ ἐμαρτύρησεν, διὰ τὴν πίσιν· ἀπὸ τῶ μετὰ τῶν τῶ ἐμαρτυρήθη καὶ ἄρσεν εἰς τὸ Θεόν.

6 Καὶ χωρὶς πίσεως εἶναι ἀδύνατον καὶ ὀμνέσθαι ἰσχυρῶς εἰς τὸ Θεόν· ἀπὸ τῶ καὶ μὴ χρεῖα ἐκείνῃ ὅπως σημάνει εἰς τὸ Θεὸν καὶ πιστεύει, ὅτι εἶναι Θεός, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους ὅπως τὸ ἐκζητῶν γίνεται μισθοποδοῦναι.

7 Μετὰ τὴν πίσιν ἐμνήθη ὁ Νῶε δὲ τὸ Θεὸν ἐκείνῃ ὅπως ἀκόμι δὲν ἐφαίνονταν, καὶ ἔσοντας καὶ φοβηθῆναι ἐκατεσκευάσας τὴν κιβωτὸν, ἀπὸ τῶ σωτηρίαν ἑαυτοῦ καὶ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶ σωτηρίας τῶ· ἀπὸ τῶ ἀγαμέσας τῆς ὁποίας κιβωτὸς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔχοντα κληρονομίαν τῆς δικαιοσύνης ὅπως εἶναι τῶ τὴν πίσιν.

8 Ὁ Ἀβραάμ καλέμενος

καὶ

ὑπῆκυσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸ τύπειν  
ὃν ἡμεῖς λαμβάνομεν εἰς κληρο-  
νομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπι-  
τάμῃ· πᾶς ἐρχε·

9 Πίσει παρῶκυσεν εἰς τὴν  
γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρί-  
αν, οὐ σκηναῖς καθεκίστας μὲν  
Ἰσραὴλ καὶ Ἰακώβ· τὴν συγκλη-  
ρονομίαν τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐ-  
τῆς·

10 Ἐξεδέχθη ἡ τὴν τῶν  
θεμελίων ἔχουσαν πόλιν, ἥς τε-  
χνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίσει καὶ αὐτὴ Σάρρα  
δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρ-  
ματος· ἔλαβε, καὶ παρὰ και-  
ρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν  
ἦν ἡγήσατο τὴν ἐπαγγελίαν.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐρηνή-  
ησαν, καὶ οὐκ ἔνεκερωμέναι,  
καθὼς τὰ ἄστρα· τὸ ἕρως τῶν  
πληθύνει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ  
παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης  
ἡ ἀναερίμνητος.

13 Καὶ πῶς ἀπέθανον οἱ  
πάντες, μὴ λαβόντες τὰς  
ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐ-  
τοὺς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες,  
καὶ ἀσπασμένοι, καὶ ὁμολο-  
γήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπί-  
δημοὶ εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

μὲ πῶς ὑπῆκυσεν ἐν αὐτῇ εἰς  
τὸν τύπον τὸν ὁποῖον ἡμεῖς λα-  
βοῦμεν διὰ κληρονομίαν, καὶ εὐχῆ-  
ται, μὴ ἰξευθύντας πᾶς ὑπα-  
γεῖν.

9 Μὲ τὴν πῶς ἐπαρῶκυσ-  
εν εἰς τὴν γῆν ὅπως ἔλαβεν ὁ  
Θεός, ὡστέν εἰς ξένον, ἐστὶς  
να καθεκίστη εἰς ταῖς καλύπτας  
μὲν Ἰσραὴλ καὶ Ἰακώβ, οἱ ὅποιοι  
ἦσαν συγκληρονομοὶ τῆς ἐπαγγελίας.

10 Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴ πόλιν  
τῶν πόλιν ὅπως ἔχει τὰ θεμελίαι,  
τῆς ὁποίας πόλεως τεχνίτης καὶ  
δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

11 Μὲ τὴν πῶς καὶ αὐτὴ ἡ  
Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς συλη-  
ψιν τῆς σπέρματος, καὶ ἔκω-  
δον τὴν καιρὸν τῆς ἡλικίας τῆς  
ἐρηνήησαν, ἐπεὶ δὲ ἐλογισατο π-  
στὸν ἐμῆνον ὅπως τῆς ἐπαγγελίας.

12 Διὰ τοῦτο καὶ διὰ τοῦτο εἶναι,  
καὶ τῶν ὡσεὶ νενεκρωμένων  
ἐρηνήησαν (ἐκρηνοί) καθὼς  
τὰ ἄστρα· τὸ ἕρως, τὰ πληθύνει,  
καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ ἀμέτρητος  
ὅπως εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τῆς θα-  
λάσσης.

13 Ἐκείνοι οἱ μὲ πῶς ἀ-  
πέθανον, καὶ δὲν ἐπῆραν τὰ πα-  
ρίστασις, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐ-  
τοὺς εἶδον, καὶ ἐπίστανται, καὶ κα-  
θεκίστηνται, τὰ ἀγάπησαν,  
καὶ ὁμολόγησαν ὅτι ἦσαν ξένοι  
καὶ παρεπίδημοι ἀπάνω εἰς τὴν  
γῆν.

14 Οἱ ᾧ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ ἐάν τις ἐμνημόσυνον ἂν ἔξῃλθον, ἔχον ἀνακαμψαί·

16 Νυνὶ δὲ κρείττον· ὁρῶντες, τετέστιν ἐπερωτῶντες διὰ τοῦ ἐπαίχματος αὐτοῦς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖται αὐτῶν ἡτοιμασέν αὐτοῖς πλιν.

17 Πίστει πειρασθέντες Ἀβραάμ τὸ Ἰσραὴλ πειραζόμενον, καὶ τὸ μονογῆν πειραζόμενον ὅπως ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενοι·

18 Πρὸς δὲ ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσραὴλ κληθήσεται σοὶ σπέρμα·

19 Λογιστέμενον ὅτι καὶ ἐν νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παροδοῇ ἐκοιμίοντο.

20 Πίστει παρὰ μέλλοντων εὐλόγησεν Ἰσραὴλ τὸ Ἰακώβ καὶ τὸ Ησαῦ.

21 Πίστει, Ἰακώβ δὲ ποθιήσκων ἔκαστον τῶν Ἰωσήφ εὐλόγησε καὶ παροδοῇ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδος αὐτοῦ.

22 Πίστει, Ἰωσήφ πλυντὴν παρὰ τὸ ἐξόδος τῶν Ἰσραηλ ἐμνη-

14 Διαπείθεσθαι οὕτως λέγουσι τὰ τοιαῦτα, δείχνοντες ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἐάν τις ἐμνημόσυνον ἔχον ὅποιον ἀνακαμψαί, ἔχον ναυαγιστὴν εἰς αὐτὸν.

16 Ἀλλὰ ὁρῶντες καλίστερον πατρίδα, τετέστι τὴν ἐπερωτῶν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐπικαλεῖται αὐτῶν· ἵνα κραζέται Θεὸς αὐτῶν· Διὰ τὴν ἐτοιμασέν πόλιν.

17 Ὁ Ἀβραάμ δοκιμαζόμενον διὰ τὸ Θεόν, μετὰ πίστιν ἐπείσθησε τὸ Ἰσραὴλ, τὸ μονογῆν τὸν ἐπείσθησε ἐκείνῳ ὅπως ἐδέχθη τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰς τὸ ὅποιον ἐλαλήθη· ὅτι εἰς τὸ Ἰσραὴλ θείας ὀνομασθῇ τὸ σπέρμα σε.

19 Ἐσπώντας ναυαγοδοῦντες ὁ Ἀβραάμ, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς ναυαγήσει τὸ Ἰσραὴλ διὰ τὴν νεκρῶν καὶ διὰ τὴν αὐτὸν εἰς κάποιον εἰκονίζόμενον πλιν τὴν ἐπαγγέλλεται.

20 Μετὰ τὴν πίστιν ὁ Ἰσραὴλ εὐλόγησε τὸ Ἰακώβ καὶ τὸ Ησαῦ διὰ τὰ μέλλοντα.

21 Μετὰ τὴν ἀποθνήσκοντα ὁ Ἰακώβ εὐλόγησε καθεναν διὰ τὴν ἑαυτοῦ τὴν Ἰωσήφ, καὶ ἐπείσθησε ἀνακαμψαί εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδος αὐτοῦ.

22 Μετὰ τὴν πίστιν ὁ Ἰωσήφ ἀποθνήσκων ἐμνημόσυνον

ἐμνημόνευσε, καὶ πρὸς τῶν ὁσέ-  
ων αὐτῆς ἐνετείλατο.

23 Πίσει, Μωϋσῆς ῥηγηθεὶς  
ἐκρίθη τεῖνονον ὑπὸ τῶν πα-  
τέρων αὐτῆς, διότι εἶδον ἀφ' οὗ  
τ' παιδίον· καὶ σὺν ἐφοβήθη-  
σαν τ' Αἰγύπτῳ καὶ βασιλείᾳς.

24 Πίσει Μωϋσῆς μέγας γε-  
νόμην· ἠρνήσατο λέγειν ὅς  
θυγατρὸς Φαραῶ·

25 Μᾶλλον ἐλόμην· συγ-  
κακῆς ἐστὶν τῷ λαῷ· ὁ Θεὸς, ἡ  
ἀποστολή· ἔχειν ἀμαρτίας  
λόγισται.

26 Μείζονα πᾶσι τοῖς ἡγεμέ-  
ταις τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἡσαν-  
των τ' οὐκ ἐδίδου· ὁ Χρῆστος·  
ἀπέλειπε ἥ εἰς τὴν μισθω-  
σίαν.

27 Πίσει κατέλειπε Αἴγυ-  
πτον, καὶ φοβήθη τ' ἡμῶν  
βασιλείας· τ' ἥ ἀόρατον ὡς  
ὁρᾶν ἐκαρτέρησε.

28 Πίσει πεποίηκε τ' πύλα  
καὶ τὴν ἀποχυσὶν τ' αἵματός,  
ἵνα μὴ ὁ ὁλοθροῦν τ' ἀπο-  
τοκα, τὴν αὐτῶν.

29 Πίσει διέδοσαν τὴν ἐν-  
δοῦν τῆς αἵματος, ὡς Αἰγύπ-  
τις πείρου λαβόντες οἱ Αἰγύπ-  
τιοι κατεπόθησαν.

ἔξοδον τῶν ἡνῶν τ' Ἰσραὴλ, καὶ  
ἐπιτολὴν Αἰγύπτου καὶ κόκκαλα  
τῶν.

23 Μὲ πῶς ὁ Μωϋσῆς ὡς  
ἐκρίθη, ἐκρίθη τεῖς μῶν  
ἀπὸ τῶν πατέρων τε, Αἰγύ-  
πτιος τ' παιδίον πολλὰ χαρι-  
τομορφον, καὶ δὲν ἐφοβήθησαν  
τ' ὁλοθροῦν τ' βασιλείας.

24 Μὲ πῶς ὁ Μωϋσῆς ὡς  
ἐμνημόνευσε, ἠρνήθη καὶ λέγειν  
ὅς τ' θυγατρὸς τ' Φαραῶ·

25 Προκρίναντας ἀποστο-  
λήν καὶ κακοποιήν με τ' λα-  
ὸν τ' Θεῷ, πᾶσι καὶ ἔχον ἀπο-  
στολήν ἀπολαύσιν τ' ἀμαρτίας.

26 Ἐσόντας καὶ λογισθῆναι  
καλὴν πᾶσι τοῖς ὁνειδισμοῖς  
τ' Χρῆστου, ἀπὸ τῶν ἡσαν-  
των τ' Αἰγύπτου. Αἰγύπτιος  
εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς πᾶ-  
σι.

27 Μὲ πῶς ἀφῆκε τὴν Αἴ-  
γυπτον, καὶ δὲν ἐφοβήθη τ' ἡ-  
μῶν τ' βασιλείας. Αἰγύπτιος  
ἐκάρτερε ὡς ὅτι ἔβλεπε ἐκεί-  
νον ὅτι δὲν βλέπεται.

28 Μὲ πῶς ἐκάμε τ' πύλα  
καὶ τὴν ἀποχυσὶν τ' αἵματός,  
Αἰγύπτιος καὶ μὴ τῶν Αἰγύπ-  
τιων, ὅτι ἐκρίθη τὴν ἀπο-  
τοκα τῶν Αἰγύπτιων.

29 Μὲ πῶς ἐπέδοσαν τὴν ἐν-  
δοῦν τῆς αἵματος, ὡς ἀπο-  
δοῦν τῆς αἵματος, ὡς ἀπο-  
δοῦν τῆς αἵματος, ὡς ἀπο-  
δοῦν τῆς αἵματος, ὡς ἀπο-  
δοῦν τῆς αἵματος.

30 Πίσει τὰ τέχνη Ἰσραὴλ  
ἔπεισε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπὶ  
ἡμέρας.

30 Μὲ πίσιν ἡ τέχνη τῆς  
Ἰσραὴλ ἔπεισαν, ἐσόντας νὰ ἡ  
περικυκλώσεν οἱ Ἰσραηλῖται  
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν.

31 Πίσει Ῥααὺ ἡ πόρνη ἔ-  
συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν,  
δεξιὰ μὲν τῆς καθισκόπτης μετ'  
εἰρήνης.

31 Μὲ πίσιν ἡ Ῥααὺ ἡ πόρ-  
νη δὲν συνειφθέρη ἀνέμα με-  
κέννης ὅπως ἀπείθησαν, ἐσον-  
τας νὰ δεχθῇ μετ' εἰρήνης τὰς  
κατωπατητάδας.

32 Καὶ π' ἐπὶ λέγω; Ἐπιλεί-  
ψαι μὲ διηγέμενον ὁ χρῶ-  
ντος πρὸς Γεδων, Βαρακ τε  
καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθές,  
Δαβὶδ τε καὶ Σαμεὴλ, καὶ τῶν  
ὡς φητῶν.

32 Καὶ π' πλεον λέγω; Δι-  
πὸ χροῦ δὲν ἦεν μὲν δοκίμη,  
νὰ διηγέμεται πρὸς τὸν Γεδων, καὶ  
Βαρακ, καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰε-  
φθές, καὶ τὸν Δαβὶδ, καὶ τὸν Σαμε-  
ηλ, καὶ τῶν ὡς φητῶν.

33 Οἱ Δ' αὖ πίσεως κατηγω-  
νίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο  
δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγέ-  
λιον, ἐφραξαν σόματι λεόν-  
των.

33 Οἱ ὅποιοι Δ' αὖ μέσος τῆς  
πίσεως ἐνίκησαν ταῖς βασιλεί-  
αις, ἐκατέρωθον δικαιοσύ-  
νην, ἐπέτυχον τὰ θεζύματα,  
ἔφραξαν τὰ σόματα τῶν λεόντων.

34 Ἐσβεσαν δυνάμιν πυ-  
ρὸς, ἐφυγον σόματα μαχαίρας,  
ἐδυναμώθησαν δὲ ἀδενεί-  
ας, ἐρνήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πο-  
λέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν  
ἀλλοτρίων.

34 Ἐσβεσαν τὴν δυνάμιν  
τῆς φωπῆς, ἐφυγον τὰ σόματα τῶν  
σπαθίων, ἐδυναμώθησαν δὲ ἀ-  
δενείας, ἐγέναντο δυνατοὶ εἰς  
τὸν πόλεμον, ἐφύλαξαν ταῖς  
πυρρίταις τῶν ξένων.

35 Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀνα-  
στάσεως τὰς νεκρὰς αὐτῶν· ἄλ-  
λοι δ' ἐτυμπανίσθησαν, ἔσπεσο-  
δεξιὰ μὲν τῶν ἀπολύτρωσιν,  
ἵνα κρείττοιον ἀναστάσεως τύ-  
χωσιν.

35 Αἱ γυναῖκες ἐπῆραν  
δὲ ἀνάστασιν τὰς νεκρὰς τῆς  
καὶ ἄλλοι ἐτυμπανίσθησαν, καὶ  
δὲν δὲν δὲν ἐχρησθησαν τῶν ἐλδο-  
ρίων (τῶν ἡνιάτε), Δ' αὖ νὰ τύ-  
χων καλλιοτέρως ἀναστάσεως.

36 Ἐπερὶ δ' ἐμπαυγῶν καὶ  
μαστῶν πείραν ἔλαβον, ἐπὶ δ'  
δεσμῶν καὶ φυλακῆς.

36 Καὶ ἄλλοι ἐδοκίμασαν  
ἐμπαυγὰς καὶ μαστίγας, καὶ  
ἀκόμι δεσμὰ καὶ φυλακὰς.

37 Ἐλπίσθησαν, ἐπρίσθη-  
σαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ  
μα-

37 Ἐπειράσθησαν, ἐπρί-  
σθησαν, ἐπείρασθησαν, ἐν φό-  
βῳ ἀπέ-

μαχαίρας ἀπέθανον· ὡς ἡλ-  
θοι ἐν μελήταις, ἐν αἰγείοις  
δέσμασιν· ὑπερμύδροι, θλιβό-  
μυδροι, κακχυμύδροι·

38 (Ὡς οὐκ ἦν ἄξιον ὁ κόσ-  
μος) ἐν ἐρημίαις πλανώμε-  
νοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ  
ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ ἔτι πάντες μαρτυ-  
ρηγέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ  
ἐκοιμίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τῷ Θεῷ ὡς ἡμῶν  
κρείττον πᾶσι βλαψαμύδων, ἵνα  
μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειώσῃ.

ἀπέθανον μὲ φόνον σααδία,  
ἐπειγόμενοι μὲ παροπατογ-  
νας, μὲ αἰσθγαναις, ὑπερ-  
μύδροι, θλιμύδροι, κακοπαθη-  
μύδροι·

38 Διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἦν  
ἄξιον ὁ κόσμος, ὡς πλανώ-  
μενοι εἰς ταῖς ἐρημίαις, καὶ  
εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ σπήλαια,  
καὶ εἰς ταῖς τεύπαις τῆς γῆς.

39 Καὶ ἔτι οἱ ὅλοι ἔσονται  
να μαρτυρηθῶσι διὰ μέσων τῆς  
πίστεως, δὲν ἐπῆσαν τὸ ταῖς μοι·

40 Ἐσονται γὰρ ὡς ἐσθὶν ὁ  
Θεὸς καὶ καλλίωτερον διὰ λό-  
γους μας, διὰ τὴν μὲν τελειώσῃ  
ἐκείνοι χωρὶς ἡμῶν.

## Κεφ. ιβ'. 12.

Τοιγαρὲν καὶ ἡμεῖς τοσούτων  
ἔχοντες ὡς ἐκείμυδον ἡμῶν  
νέφθαρμα μαρτύρων, ὅγκον διπο-  
ρήμενοι πάντες, καὶ τὴν διπε-  
ρίστατον ἀμάρτιαν, δι' ἡσυχασ-  
μῶν τρέχωμεν τὸ ὡς ἐκείμυδον ἡ-  
μῶν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὴν πί-  
στεως δεχηρὰ καὶ τελειώτῃ Ἰη-  
σοῦ, ὃς ἀντὶ τῆς ὡς ἐκείμυδον  
αὐτῷ χάριτος, ὑπέμενε στυγρὰν,  
αἰσχρὰν καταφρονήσας, ἐν  
δεξιᾷ τε καὶ ἀριστερᾷ τοῦ Θεοῦ ἐκεί-  
μεν.

3 Ἀναλογισάμενοι τὸ ὅτι ἡμεῖς  
τὴν ὡς ἐκείμυδον ἡμῶν ἀγῶνα  
μαρ-

Καὶ ἡμεῖς τὸ λοιπὸν ἔσονται  
να ἔχωμεν τὸσον μερῶ-  
λον στυγρὸν τῶν μαρτύρων,  
ὅπως εἶναι τεργύρω μας, ῥίχνοι-  
τες κατὰ λογὴν βλάβης, καὶ τὴν  
ἀμάρτιαν ὅπως μᾶλλον ὡς ἐκείμυ-  
δον μετὰ ὡς ἐκείμυδον τὸ ἀγῶνα  
να ὅπως μᾶλλον ὡς ἐκείμυδον.

2 Ἀποδέποντες εἰς τὴν Ἰη-  
σοῦ τὴν δεχηρὰ καὶ τελειώτῃ τῆς  
πίστεως, ὁ ὅποιος ἀντὶ τῆς  
ὡς ἐκείμυδον εἰς τὴν λογὴν τῆς χα-  
ρίτος, ὑπέμενε στυγρὰν, κατὰ  
φρονήσας τὴν ἀριστερὰν, καὶ  
ἐκείμυδον ἐν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ  
τοῦ Θεοῦ.

3 Ἀναμνησθέντες τοιπὸν καὶ  
λογισάμενοι ἐκείνον ὅπως ὡς  
μαρ-

μαρτυρῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογί-  
αν, ἵνα μὴ κἀμήτε, ταῖς ψυ-  
χαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὕτω μέχρι αἵματός  
ἀντικατέστητε, ὡς τὴν αἵμα-  
τιαν ἀντιγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέληθε τῆς παρο-  
κλησεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς δια-  
λήγει· ὅτι μὴ, μὴ ὀλιγόβρε-  
τοι παιδείας Κύριος, μηδὲ ἐκλυ-  
εῖσθε αὐτῇ ἐλογχόμενοι·

6 Ὅτι ἢ ἀγαπᾷ Κύριος,  
παιδεύει· μαστιγῇ δὲ πᾶντα ὑ-  
ὸν παροτρύνει).

7 Εἰ παιδεύει ὑποδιδάσκει,  
ὡς υἱοῖς ὑμῖν παροτρύνει· ὁ Θε-  
ός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν ἔ- παι-  
δεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἐστὶ παιδείας,  
ἥς μέτοχοι γινώσκουσιν πάντες, ἅ-  
ντων νόμοι ἐστὶ καὶ ἔχουσιν.

9 Εἰδοὺς τὰς ὑμῶν πατέρων  
ἐχόντων παιδεύειν, καὶ ἐντροπόμεθα· ἔ- πολ-  
λὰ μᾶλλον ὑποτασσόμεθα τοῖς  
πατρὶ τῶν πδύματων, καὶ ζή-  
σονται;

10 Οἱ ὑμῶν ἢ ὡς ὀλίγοι  
ἡμέρας, καὶ τὸ δακνὴν αὐτοῖς,  
ἐπαί-

μήνεν δὲ τῆς ἀμαρτανῆς εἰς  
τὸ λόγῳ τε τέτοιαις λογῆς με-  
γάλλω ἀντιλογία, διὰ τὸ μὴ  
ἀποκάμειν, λοιποψυχῆντες.

4 Ἐστὶς ἀκόμι δὲ ἐναντι-  
ώητε ἑαυτοῖς αἵμα, ἀντιγωνι-  
ζόμενοι ἐναντίον τῆς ἀμαρτανῆς.

5 Καὶ ἀληθομονέστετε τὴν  
νῆστον ἐκείνην, ἥ ὅτι οὐκ οὐκ  
μιλεῖ ὡς τὴν τέκνη της, λέγουσιν·  
ὅτι μὴ, μὴ καὶ φρονῶν τὴν  
παιδείαν τῆς Θεοῦ, μηδὲ δὲ  
βαλλε τὴν παροτρύνειν ἐλεγχό-  
μεν ὑμῶν αὐτῇ.

6 Διατὶ ὁ Κύριος παιδεύει  
ἐκείνον ὅτι ἀγαπᾷ, καὶ ὅτι  
κάθε ὑμῶν, ὅτι δέχεται (ὡς τὴν  
παιδί τῆς).

7 Ἐάν ὑποδιδάσκει παιδεύ-  
ει, ὁ Θεός παροτρύνεται ὡς  
ὡς ὡς ὡς ὡς τῆς· διὰ τὸ  
ποῖον εἶναι ἐκείνον ὁ υἱός, ὅ-  
τι ποῖον δὲ τὸ παιδεύει ὁ πατή-  
ρας τῆς;

8 Ἐάν εἶδε χωρὶς παιδεύ-  
ει, διὰ τὴν ὅτι οὐκ οὐκ οὐκ  
μέτοχοι, λοιπὸν εἶδε νόμον  
παιδείας, καὶ ὅτι υἱοῖς γινώσκουσιν.

9 Ἀπὸ τῆς πατέρων τῆς  
πατέρων μας ἐχόντων παιδεύ-  
ει, καὶ τῆς ἐντροπόμεθα,  
δὲν γινώσκουσιν ὑποτασσόμεθα  
ὡς ὡς ὡς τῆς πατέρων τῶν  
πδύματων, καὶ γινώσκουσιν;

10 Διατὶ ἐκείνοι οἱ πατέρες  
εἰς ὀλίγους ἡμέρας ἐπαιδεύουσιν,  
κατὰ τὸ ἀρεσκόμενον τῆς, ἀλ-

ἐπαίδευσεν· ὃ δ' ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μετὰ λαβεῖν τῆς αἰγιότητος αὐτῆς.

11 Πᾶσα ἡ παιδεία αὐτῆς μὲν τὸ παρὸν ἔδοκεν χαρῆς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον ἡ καρπὸν εἰρήνικόν τοῖς δι' αὐτῆς γεγενημένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διό τῃς παρεμβύας χεῖρας καὶ τὰ παραλυμῖνα ῥήματα ἀνορθώσατε.

13 Καὶ τετραχῆς ὀρθῶς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μάλλον.

14 Εἰρήνην διάκετε μὲν πάντων, καὶ τὴν ἀγάσμον, ἣ χωρὶς εὐδοκίας ὀψέσθαι Κυρίου.

15 Ἐπισκοπεῖντες μὴ ἵης ὑστερῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μὴ ἵης ῥίζα πικρίας ἀνω φύσσει ὀκνηλῇ, καὶ διὰ ταύτης μὴ γῶσι πολλοί.

16 Μή τις πόρνευ, ἢ βέβηλοι, ὡς ἡσι, ὡς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τῷ ᾠρωτοτόκιον αὐτῆς.

17 Ἰσαρὲς ὅτι καὶ μετέπειθε γέλων κληρονομήσατε τὴν δόξαν, ἀπεδοκιμάθη· μετανόησε.

λα ὁ Θεὸς (παιδεύει) διὰ τὸ συμφέρον, διὰ νὰ μετὰ λαβῇ τῆς αἰγιότητος τῆς.

11 Καὶ καθε παιδευσις ὅσην διὰ τὸ παρὸν δὲν φαίνεται νὰ εἴναι χαρᾶς (ἀφορμῇ), ἀλλὰ λύπης· ἀλλὰ ὕστερον ἀποδίδει καρπὸν εἰρήνικόν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνους ὅπως ἔσονται μνάσθησαν ἀπ' αὐτῆς.

12 Διὰ τῆτο τῆς ἀπολυμῖνα χεῖρα καὶ τὰ παραλυμῖνα ῥήματα ὀρθωθήσετέ τῃς.

13 Καὶ κάμετε τῶν ποδαρίων σας ἴσως ὀρθῶς· διὰ νὰ μὴ παρατραπήσῃ ἐκείνη ὅπως εἴναι χωλόν, ἀλλὰ ᾠρωστότερον νὰ ἰατρευθῇ.

14 Ζητᾶτε εἰρήνην ὅμως, καὶ τὴν ἀγάσμον, χωρὶς τὸ ὅποῖον κανένας δὲν θέλει εἶδῃ τὴν Κύριον.

15 Στοχαζώμεθα μήπως καὶ κανένας εἴναι ἐκλειπὴς διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, μήπως καὶ μία ῥίζα πικρίας ἀνω φύσσει ἀπάνω σᾶς ἐμποδίσῃ, καὶ διὰ μέσας τῆς μὴ γῶσι πολλοί.

16 Μήπως καὶ εἴναι κανένας πόρνευ, ἢ ἀκάθαρτοι, ὡς αὐτὸν ὁ Ἡσαῦ, ὁ ὅποιος διὰ ἑνὸς φαγητὸν ἐπέλησε τὰ ᾠρωτοτόκια τῆς.

17 Διατὶ ἐξούρετε ὅτι καὶ ὕστερον γέλωντας νὰ κληρονομήσῃ τὴν δόξαν, ἀπεδοκιμάσθη. Ἀλλὰ δὲν εὐχέσθαι τότε μετὰ.

ας ἢ τόπον ἔχοντες, καίπερ  
μὴ δακρυῶν ἐκζητήσας αὐτῶν.

18 Οὐ ἢ ἀπεσπληνίστατε  
ψηλαφωμένων ὄρεσιν, καὶ κεκα-  
μμένων πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ  
σκοτῇ, καὶ θύελλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ  
φωνῇ ρημάτων, ἧς οἱ ἀκέσαν-  
τες περιηγήσαντο μὴ ἀποστῆ-  
ναι ἀπὸ τῶν λόγων.

20 (Οὐκ ἔφερον ἢ τὸ ἀνα-  
σπείκοντες· καὶ θηρίον δίγῃ ἔ-  
δρας, λιθοβολήσας), ἢ βολί-  
δι κατατιθέμενοι.

21 Καὶ, ἔτι φοβερόν ἦν τὸ  
φανταζόμενον, Μωυσὴς εἶπεν·  
Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἐντρομέος.)

22 Ἀλλὰ ἀπεσπληνίστατε  
Σιών ὄρεσιν, καὶ πόλει Θεοῦ ζών-  
τι, Ἱερουσαλὴμ ἐπεφρανίᾳ,  
καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Παινήσεις καὶ ἐκκλησίαι  
ἀπὸ τοῦ τόκου ἐν ἐρανοῖς ἀπογέ-  
γραμμένων, καὶ κελτῇ Θεοῦ  
πάντων, καὶ πλούμασι δικαιο-  
υν τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσί-

μενοίας, ἀν καλὰ καὶ τὰ τῶν  
ἐξήγησε με δάκρυα.

18 Διαπὶ δὲν ἐσημώσετε εἰς  
ἔρεθον ὅπως ψηλαφῶνται με χέ-  
ραι, καὶ ὅπως καίεται με πυρκαϊ-  
άν, καὶ εἰς ἀνάσταν, καὶ εἰς σκό-  
τον, καὶ εἰς ἀνεμοσυρφετὴν,

19 Καὶ εἰς ἤχον τῆς σάλπιγ-  
γος, καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῶν  
λόγων, τῶν ὁποίων ἀκούοντες  
ὅτι τῶν ἀκέσαν, ἐξήγησαν  
τὰ μὲν ἀπανωλαληθῇ εἰς  
αὐτὰς λόγους.

20 Διαπὶ δὲν ἐδιώκονταν τὰ  
ὑποφύοντες τὸ ἐμποδιστικὸν ἐρι-  
σμόν τῶν, ὅπως ἐπὶ ἀποστα-  
λέων· ἐάν καὶ θηρίον σημώσῃ  
εἰς τὸ ὄρεον, ἡ γὰρ λιθοβολήσῃ,  
ἢ γὰρ κατατιθέμενοι με κοντα-  
ρίαν.

21 Καὶ ἦεν τύπον φοβερόν  
τὸ φανόμοιον, ὅπως ὁ Μωυσὴς  
εἶπε· πολλὰ φοβερισμῶν ἐ-  
μα καὶ τρομασμῶν.

22 Ἀλλὰ εἰς ἐς ἐσημώσετε  
εἰς τὸ ὄρεον τῆς Σιών, καὶ εἰς τὴν  
πόλιν τοῦ Θεοῦ ζώντος, εἰς  
τὴν ἐπεφρανίαν Ἱερουσαλὴμ, καὶ  
εἰς ταῖς μυριάδας τῶν ἀγγέλων,

23 Εἰς παινήσαν καὶ ἐκκλη-  
σίαν τὴν ἀπὸ τοῦ τόκου, ὅπως εἰ-  
ναι ἀπογεγραμμένοι εἰς τὰς  
ἐρανας, καὶ εἰς κελτῇ τοῦ Θεοῦ  
πάντων, καὶ εἰς τὰ πλού-  
ματα τῶν δικαίων ὅπως ἐτελειώ-  
θησαν,

24 Καὶ εἰς τὴν ἰσχυρίαν τῆς μεσί-

τῇ ἰησοῦ, καὶ αἵματι βρανπομῆ, τὴν τῆς νέας Διαθήκης, καὶ εἰς  
 χρειόσια λαλῶντι παρὰ τὸ Ἄ-  
 βελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήση-  
 θε τὸ λαλῆντι. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι  
 οὐκ ἐφυγον, καὶ ἐπὶ τῇ γῆς  
 παρατησάμενοι χρηματίζοντες,  
 πολλῶν μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸ ἄπ-  
 ῆρτων ἀποστροφόμενοι;

26 Οὐ γὰρ φωνὴ τῶν γλῶσσῶν  
 λούσε τότε τὴν ἐπαγγελίαν, λέ-  
 γον· Ἐν ἅπασι ἐγὼ σείω καὶ μό-  
 νον τῶν γλῶσσῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργ-  
 ον.

27 Τὸ γὰρ, ἔνι ἅπασι, δηλοῖ  
 τῶν σαλσούρων τὴν μετέφε-  
 ριν, ὡς πεποιημένων, ἵνα με-  
 τὰ τὴν σαλσούρην.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλου-  
 τιν παραλαμβάνοντες, ἔχω-  
 μιν χάριν δι' ἧς λατρεύοντες  
 ὑπαρέτας τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτῶν  
 καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ  
 κατακαίσει.

τὴν τῆς νέας Διαθήκης, καὶ εἰς  
 τὸ αἷμα βρανπομῆ, ὅπως λα-  
 λῶν καλῶς παρὰ τὸ αἷμα  
 βρανπομῆ.

25 Ἐχετε τὸ νῦν σας μὴ  
 παραιτήσεται ἐκεῖνον ὅπως οὐκ  
 λαλεῖ. Διὰ τὸ ἐὰν ἐκεῖνοι οὐκ  
 ἐγλίτωσαν, οἱ ὅποιοι ἐπαρ-  
 τήσαν ἐκεῖνον ὅπως θεόφωνα τῆς  
 ἐσυντύχοντες ἀπάνω εἰς τὴν γῆν,  
 πολλὰ φεικτέον δὲν ἡλεώδη  
 γλιτώσῃ ἡμεῖς, ἐὰν ἀποστροφό-  
 μεσθαι ἐκεῖνον ὅπως μᾶλλον θεο-  
 δόσας ἀπὸ τῶν ἔργων;

26 Τὸ ὅποιοι ἡ φωνὴ ἐπα-  
 λούσε τότε τὴν γῆν· ἀλλὰ τῶν  
 ἔργων ἐμνήστε, λέγωντας· ἀκα-  
 μίαν φορὰν ἐγὼ σείω, καὶ μόνον  
 τῶν γλῶσσῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον.

27 Καὶ τὸ, ἀκούει μίαν φο-  
 ρὰν, φανεράν τὴν μετέφερ-  
 ῖν ἐκεῖνων τῶν πραγμάτων ὅπως  
 σαλσούρην, ὡς πεποιημένα,  
 διὰ τὸ νῦν ἀποκαίειν ἐκεῖνα ὅπως  
 δὲν σαλσούρην.

28 Διὰ τὸ ἐσθλαῖν τὴν πα-  
 ραλαμβάνοντες βασιλείαν  
 ἀσάλουτον, ὡς κατεργασμένοι τὴν  
 χάριν, μετὰ τὴν ὁποίαν λα-  
 τρεύοντες ὑπαρέτας τοῦ Θεοῦ,  
 καὶ αὐτῶν καὶ εὐλαβείας.

29 Διὰ τὸ ὁ Θεὸς μας εἶναι  
 φωτὶς ὅπως κατακαίει.

Κεφ. ιγ. 13.

Η Φιλαδελφία ἀδελφοί.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ  
 ἐπι-

Η Φιλαδελφία ἀδελφοί.

2 μὴ ἀληθομονεύ-  
 τῶν

ἐπιλαβάνετε· διὰ ταύτης ἢ  
ἐλαβόντινες ξηρίσαντες ἀγγέ-  
λως.

3 Μιμνήσκετε τῶν δεσμί-  
ων, ὡς σκευάσθητε· τῶν κα-  
καχρησμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄν-  
τες ἐν σώματι.

4 Τίμιον ὁ γάμον ἐν πᾶσι,  
καὶ ἡ κοίτη ἀμύμων· πέντες  
ἢ καὶ μοιχὰς κενεῖ ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάρητον ὁ τρέπον·  
δράκοντες τοῖς παρῶν· αὐτοὶ  
ἢ ἐρηκεν· Οὐ μὴ σε αἰνῶ, ἔδ  
καὶ μὴ σε ἐγκαταλίπω.

6 Ὡς θάρσυνται ἡμᾶς λέ-  
γει· Κύριον ἐμοὶ βοηθός,  
καὶ ἐφελήσεται τί ποιήσει  
μοι ἂν θρασυον.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγαμένων  
ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸ  
λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐν ἀναχωρῶντες  
τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀναστροφῶν, μι-  
μῶσθε τὴν πίσιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χρὶς καὶ σῆ-  
μερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τὴν αἰ-  
ῶνα.

9 Διδοχαῖς ποικίλαις καὶ  
ἐταῖς μὴ ἀποφύγετε. καλὴν  
ἢ

τὴν φιλοξενίαν· Ἀλλὰ καὶ μετὰ  
τὴν κάποιον μὴ ἐξουρῶντες ἐδ  
χρηκεν ἀγγέλως εἰς τὸ αὐτῶν  
τες.

3 Ἐνθυμῶσθε τὰς δεμένους,  
ὡς αὐτοὶ ὅπως εἶδον καὶ ἐσθὲς ἀνέμα  
δεμένοι, καὶ ἐνθυμῶσθε ἐκείνους  
ὅπως κακοπαθόντες, ὡς αὐτοὶ νῶ  
εἶδον καὶ ἐσθὲς (κακοπαθόντες  
ἀνέματα) μετὰ τὸ κορμί.

4 Ὁ γάμον εἰς ὅλους αἰετῶν  
καὶ τὴν κοίτην ἀμύμων· πέντες  
καὶ τὴν μοιχὰς κενεῖ ὁ Θεός.

5 Ὁ τρέπον αἰετῶν ἀφυ-  
λάρητον, καὶ εἶδον δὲ χαλε-  
πημένοι εἰς ἐκείνους ὅπως ἔχετε.  
Ἀλλὰ αὐτοὶ εἶπε· ὅταν θέλω σε  
ἀφίξει, ἔδὲ θέλω σε ἐγκατα-  
λείψει.

6 Εἰς τίσιν ὅπως νῶ λέγωμεν  
ἐμῶν μεθάρσυναι· ὁ Κύριον ἐ-  
μοὶ βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω φο-  
βηθῆναι, ὁ ὅτι καὶ ἂν με κάμει ἂν  
δρασον.

7 Ἐνθυμῶσθε τὰς ἀποφύγε-  
σας, οἱ ὅποιοι σὺς ἐλάλησαν  
τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁποίων  
ἀποβλέποντες τὸ τέλος τῶν συν-  
αναστροφῶν, μιμῶσθε τὴν πί-  
σιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χρὶς καὶ σῆ-  
μερον ὁ αὐτὸς εἶναι, καὶ εἰς τὴν  
αἰῶνα.

9 Μὴ σύνοιθε ἐδὼ καὶ ἐκεῖ  
μετὰ διδοχαῖς πολλῶν λογίων καὶ  
παρὰ ἐταῖς. Ἀλλὰ καλὸν εἶναι  
καὶ

ἢ χάριτι βεβαιῶνται τὴν καρδίαν, ἔβρωμασιν, ἐν οἷς σὰν ὠφελήθησαν οἱ ὑπεπατήσαντες.

10 Ἐχοντες θυσιαστήριον, ἐξ  
ἧ φαγεῖν ὅσα ἔχουσιν ἐξασίου οἱ  
τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.

Η ἴδαν ἥ εἰσφέρει ζῶων τὰ  
 αἶμα πρὸς αἰμαρτίας εἰς τὰ ἄγια  
 διὰ τὸ ὑπερέρως, τῶν πᾶν  
 πῶμα κατακαίει ἐκ τῶν πω-  
 ρευολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγα-  
πῇ αὐτὸν. Ἐξ οὗ αἵματι τοῦ λα-  
οῦ, ἔξω τὴν πύλιν ἐποίησε.

13 Τάινυν ἐξερχόμεθα πρὸς  
αὐτὸν ἔξω τῆ παρεμβολῆς, τὸν  
ἐνεδισμὸν αὐτῆ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὅδε μέγας  
 σαι πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσιν  
 ἐπιζητῆσαι.

15 Δὲ αὐτῇ ἐν ἀναφύραρι  
 ἡσυχίας ἀνίσταται ἀπακτος τῷ  
 Θεῷ, τρεῖς καὶ δύο χελεύων  
 ὁμολογῶντων τῷ ὀνόματι αὐ-  
 τῇ.

16 Τῆς δ' αὐτοῦ καὶ κα-  
τασκευῆς καὶ ἐπιφανείας τοῦ  
αὐτοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκα-  
ταστάσεως.

ναί βεβαιώσῃ) ἡ καρδία μετὰ τὴν  
χάριν, ἣν ὁχ μετὰ φανητὰς  
εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελήθησαν  
οἱ αἰῶνοι, ὅπως ἐπαρτίστησαν  
εἰς αὐτά.

10 Ἐχοντες θυσιαστήριον,  
ἀπὸ τοῦ ὁποῖον κτείνου ὅπῃ ὑπε-  
ρεῖσθε τῇ σκηνῇ, δὲν ἔχον  
ἐξουσίαν ἐν ᾧ ὅτι.

11 Διαπ' αἰωνῶν τ' ζῶν,  
τ' ὁποῖον τ' ἄμα φέρε) 2) αὐ  
ταῖς ἀμαρτίαις μέσθαι εἰς τ'  
ἄμα 2) μέσθαι τ' ὀργιστέας,  
τ' σώματι ἐτέτων τ' ζῶν κα-  
τακτείν) ἔξω ἀπὸ τῆς παρρη-  
βολῆς.

12 Διὰ τῆτο καὶ ὁ Ἰησοῦς,  
διὰ τὴν ἀγάπην τὴν λαὸν μετὰ  
ἐδικόν τε αἷμα, ἔξω ἀπὸ τῆς  
κύλης ἔπαυεν.

13 Τὸ λοιπὸν αὖ ἐξερχόμε-  
διεν εἰς αὐτὸν, ἔξω δὲ τὴν  
παραβολὴν, φέροντες τ' οὐκ  
ἰδισμόν τε.

14 Διαπὲ ἐμεῖς ἐδάδ' ὁ δὲν ἔχο-  
μεν πόλιν κρύψαν, ἀλλὰ ζη-  
τῶμεν τὴν μέλιναν.

15 Διὰ μέσων αὐτῶ λοιπὸν  
ἀς πρὸς φέρωμεν ἡσὶαν ἀνέστη-  
ως τῷ Θεῷ πάντες, ἥ γε  
καρπὸν χαλέων ὅπῃ ὁμολογεῖσθε  
τὸ ὄνομά της.

16 Καὶ μὴ ἀληθμονᾶτε  
τὴν ἀρετήν ἢ τὴν μετῴδα-  
σιν. Ἄλλ' ἐν τέτοιαις λογῇς  
ψυχῇς δρέσκεσθαι ὁ Θεός.

17 Πεί-

17. Пес-

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγεμόνοις ὑμῶν, καθὼς ὑπακούετε τῷ κυρίῳ, ὡς λόγον ἀποδώσαντες· ἵνα μηδὲ χάρις τῷτο ποιῶσι, καὶ μὴ τινάζοντες· ἀλυσίτελές ἦν ὑμῖν τῷτο.

18 Παρασείχεσθε ἀλλήλους· πεπονημένοι ἦν ὅτι καλῶς συνείδησιν ἐχομεν, ἐν παντί καλῶς θέλοντες ἀνασπερέμεθα.

19 Περισσότερας ὅτι παρακαλῶ τῷτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιστα ἀποκατασταῖ ὑμῖν.

20 Ὁ ὅτι Θεὸς τὸ εἰρήνης, ὁ ἀναρχῶν ἐν νεκρῶν τὸ ποιμήν τῶν σωβάντων τὸ μέγαν ἐν αἰματι· Διὰ τῆς αἰωνιότητος, τὸ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τὸ λόγον τὸ παρακλήσεως καὶ ἡ διὰ τῶν ἁγίων· πέσειλα ὑμῖν.

23 Γε-

Ss 6

23 Πα-

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγεμόνοις ὑμῶν, καθὼς ὑπακούετε τῷ κυρίῳ, ὡς λόγον ἀποδώσαντες· ἵνα μηδὲ χάρις τῷτο ποιῶσι, καὶ μὴ τινάζοντες· ἀλυσίτελές ἦν ὑμῖν τῷτο.

18 Παρακαλεῖτε ἀλλήλους· καὶ διὰ τῆς ὑποταξίας ὑμῶν ὅτι ἐχομεν καλῶς συνείδησιν, θέλοντες εἰς ὅλα νὰ συνανασπερώμεσθε καλῶς.

19 Καὶ περισσότερον παρακαλῶ νὰ κάμνετε ἔτι το, διὰ νὰ ἀποκατασταῖ εἰς ἑσῶς τὸ γληβερώτερον.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τὸ εἰρήνης, ὅστις ἀναβίβασεν ἐκ νεκρῶν τὸ μέγαν ποιμήν τῶν σωβάντων, μετὰ αἵματι τῆς διὰ τῆς αἰωνιότητος, τὸ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ,

21 Νὰ σῶς καὶ ἡμεῖς ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ νὰ κάμνετε τὸ θέλημά του· καὶ μνηστὰς ὁ Θεὸς εἰς ἑσῶς ἐκείνο ὅπως εἶναι εὐάρεστον ὁμολογεῖται τῷ, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

22 Καὶ παρακαλῶ σεις, ἀδελφοί, ὑπομνηστεῖτε τὸν λόγον τὸν ἐπαγγελίας· διὰ τὸ μὴ ὀλίγα λόγια σῶς ἐρεσάψαι.

